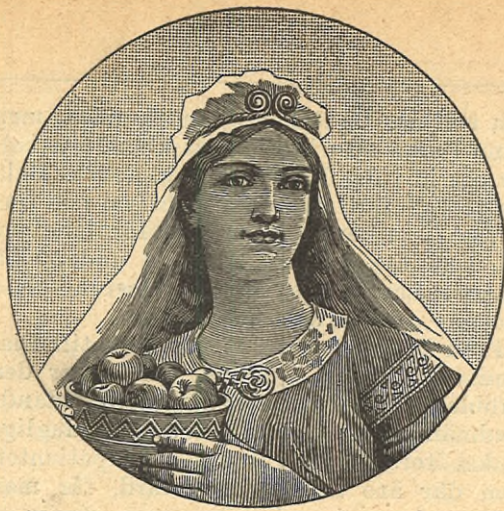

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

Idun

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 1 (732).

LÖRDAGEN DEN 5 JANUARI 1901.

14:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 6:— IDUNS PRAKTUPPLAGA » 8:— IDUNS MODETIDN. MED PL. » 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. » 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	--	---	--	---

FRIHERRINNAN FLORENCE BONDE, FÖDD ROBINSON. PORTRÄTT AF H. HAMN-
QVIST, TAGET SOMMAREN 1900.

FLORENCE BONDE.

*»O, della vita il termino
Fia sole che tramonta
Dando splendor' piu vivido
Lasciando l'orizzonte.»**

DESSA ORD, som för mer än 60 år tillbaka af en italiensk präst nedskrefvos i den då unga lefnadsglada Florence Robinsons minnesbok, hafva visat sig innebära mera sanning än de flesta spådomar. Ej många förunnas det nämligen att upplefva en så

* I fri svensk tolkning skulle denna strof kunna återgifvas sålunda:

»O, må din lefnads sol, när dagens timmar skrida,
Än längre glans och ljus i kvällens stunder sprida.»

lycklig ålderdom och blifva föremål för så ömma omsorger som den vördnadsvärda gamla dam, hvilken för några dagar sedan skattat åt förgängelsen. Sällsynt är denna lycka i sanning och finnes endast af dem, som i andras lycka söka sin egen.

*

Helena Ester Florence Robinson var född i Florens den 18 oktober 1817 samt dotter till öfversten i engelsk tjänst, sir Richard Robinson, baronet af Rokeby-Hall, och lady Helena Eleonor Moore. Uppfostrad i Paris, erhöi hon där en mer än vanligt rik och mångsidig utveckling, och redan tidigt blef den unga miss Robinson en gunstling inom Faubourg St. Germain's salonger, eftersökt och uppburen såsom representant för på samma gång den spirituella, glada parisiskan och den gediget bildade engel-

skan. Från denna tid räknade friherrinnan Bonde en mängd vänskapsförbindelser till stor del bland de personer, som voro kallade att spela en roll i samtidens historia, såsom marskalkarna Mac Mahon, Canrobert och kejsarinnan Eugénie. Från denna period af hennes lif daterar sig också de minnen och anteckningar från de händelserika åren vid slutet af fyrtiotalet, hvilka för närvarande äro under utgifning i London, och som icke blott utmärka sig för sitt fängslande innehåll, utan äfven utgöra ett stilistiskt mästestycke. Ur dessa intressanta memorarer torde Idun bli i tillfälle att framdeles meddela några utdrag.

År 1849 vigdes hon i Paris med den ståtliga, begåfvade ädlingen friherre Knut Philip Bonde, redan då känd såsom författare

och bemärkt politisk personlighet. Friherre Bonde blef 1852 utnämnd till »första direktör för K. Maj:ts Hofkapell och spektakler», hvilken befattning han innehade i fyra år, såsom det säges en glansperiod för vår första scen, påminnande om tredje Gustafs dagar. Tack vare sin rika begåfning och sitt sunda praktiska ömdöme blef friherrinnan Bonde ofta i teatervärf rådfågad af sin man, hvarigenom hon, utan att någonsin direkt blanda sig i dessa förhållanden, kom att utöfva ett ej obetydligt, helt visst lyckligt inflytande på detta område.

Friherre Bondes år 1871 timade frånfälle var för hans efterlevande maka ett i mer än ett afseende hårdt slag. Nu först gjorde sig hennes energi och framsynthet riktigt gällande. Genom egna ansträngningar, klok beräkning och godt val af rådgifvare lyckades den redan då till åren komna damen på ett lysande sätt bringa reda i förhållandena och ekonomiskt trygga ej blott sin egen ålderdom, utan äfven familjens framtid. Karta och Oaxens kalkbruk med friherrinnan Bonde som ensam innehafvarinna och disponenten John Gustafsson såsom chef utvecklades under årens lopp till ett industriellt företag af hög rang och största anseende.

Endast tvänne af friherrinnan Bondes barn uppnådde mogen ålder. Sonen, friherre Carl Knutson Bonde, under lifstiden innehafvare af Fällnäs fideikomiss, och dottern Florence, gift med kammarherre Johan Henning von Horn, afledo före modern, sonen i Ascachon i Frankrike den 21 december 1885 och dottern i Stockholm 1889.

Såsom en ersättning för de hårda pröfningar friherrinnan Bonde under sin krafts dagar undergått genom att efter hvarandra förlora man och barn, njöt hon under sin lefnads afton af lyckan att vara omgifven af en skara, vid henne ömt fästade barnbarn och barnbarns barn. I denna af henne så omhuldade familjekrets var friherrinnan Bonde medelpunkten, liksom hon nästan öfver allt, där hon visade sig, utgjorde föremål för de omgifvandes vördnadsfulla intresse, tillgifvenhet och beundran. Liflig, rörlig och verksam ända in i sitt 83 lefnadsår, hyste denna snillrika kvinna ett varmt intresse för allt och alla, för släktingar och vänner — ej minst bland här varande »corps diplomatique» —, för dagens politiska händelser såväl som för dess litterära alster, särskildt hvad beträffar den franska och engelska litteraturen. Bland hennes många framstående

karaktärsegenskaper förtjäna att särskildt nämnas hennes skarpsynthet, parad med tolerans, hennes vänfasthet, som mycket gaf, men föga fordrade, hennes sinne för enkelhet och sparsamhet, som dock aldrig hindrade henne från att i tysthet bispringa, där hjälp behöfdes.

Hennes eftermäle må blifva, att hon var en sann lady i detta ords bästa och ädlaste bemärkelse, och att det tomrum, hon efterlämnar, icke kan fyllas hos någon af dem, som haft den lyckan att stå henne nära.

*

Närmast sörjes den vördnadsvärda bortgångna af sin måg, kammarherre von Horn, samt nio barnbarn, bland hvilka Hans von Horn är fideikommissarie till Fällnäs i Sorunda socken inom Stockholms län och Carl von Horn underlöjtnant vid lifgardet till häst. Dotterdottern Ingeborg är gift med innehafvaren af Kobergs och Gåsvadholms fideikommissarier, löjtnanten vid lifregementets husarer friherre Otto Silfverschiöld, och dotterdottern Elsa med kaptenen vid generalstaben, ryttmästaren greve Reinhold von Rosen.

NYÅR.

SÅ GLIDER den till sist ur våra händer,
Den sammanlänkade och tunga ked,
Som fogades tillhoppa led vid led!
Af dagar och af veckor blef ett år, —
Ännu ett år, som ur vår räckvidd svinner,
Som in i det förflutnas skuggor rinner
Och snart bland våra stumma minnen står.
Dock genomlefde vi dem, en i sänder,
De da'r som gått, med hvar och en sin
plåga,
Med sång och suckar sågo vi dem tåga
I tätta skaror skyndande förbi.
Där gafs ej tid att dröja eller fråga,
Ty omotståndligt följde äfven vi.
Hvad gaf oss året? — Än vi stå för nära
Att skönja annat än en splittrad bild
Af nya tankar och af modig äflan,
Af storm och solsken och af rastlös täflan,
Af nya bördor det oss gaf att bära,
Af mycken tid och mycken kraft förspild,
Af unga viljor och af sträfsam möda,
Där blott ett fåtal bärgade sin gröda,
Men mycket, som med hoppfullt mod vi
sädde,
Kanhända aldrig sin fullbordan nådde.
Och genom detta sönderrifna vimmel
Af snabba minnens döende musik,
Som purpurflammar på en stormtung himmel

Hårets affallande. En läkare, som sedan flere år i Stockholm behandlar speciellt hudsjukdomar, skriver följande: »Af alla i handeln förekommande medel, afsedda för behandling af de parasitära hudsjukdomar (seborrhé, mjäll o. d.) på hvilka hårets affallande i de flesta fall beror, känner jag intet, som vid anställda prof visat sig så verksamt och i så hög grad förtjänar användas som *Azymolstimulus* — ». Vid London-utställningen 1899 erhöill F. Paulis *Azymolstimulus* guldmedalj såsom det bästa härvatten.

Den friskaste och angenämaste är F. Paulis ELECTA Eau de Cologne, prisbelönt Chicago, London, Paris. Stockholm 1897 erhöill F. Paulis Electa Eau de Cologne högsta utmärkelsen och guldmedalj.

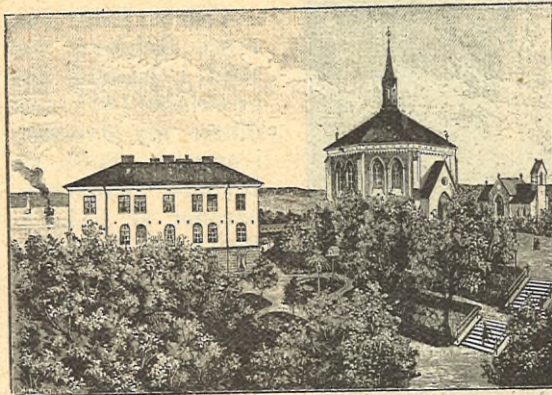
Hvar glimt af lycka strålar för vårt minne
Uti en glöd, som tycks oss dubbelt rik,
Och som cymbaler klingar för vårt öra
Hvart lefvande och varmt, hvart mäktigt
ord,

Som det förunnades vår själ att höra;
Och som ett ljufligt vårregn tyckes oss,
Vid ljuset af vårt minnes röda bloss,
Hvar stilla sorg, som drabbade vårt sinne,
Befruktande vårt väsens mörka jord. —
Låt oss blott minnas allt, som hjälpt oss
leva,

Som gifvit sol och växtkraft åt vår själ,
Låt oss slå hvarje bittert agg i hjä
Och glömma allt det låga, lumpna, skefva,
Besinna, att vi dröja vid en bår
Och glädjas åt att tacka och förlåta!
Det nya året nalkas re'n i natten,
Och när den gryr, den unga morgondagen,
Omärkligt på vår tröskel re'n det står.
En dunkel slöja döljer anletsdragen,
Och kappan skiftar som ett upprördt vatten.
Det kommer mot oss som en olöst gåta;
Med fröjd och sorg det rågar våra händer,
Låt oss stå upp, omgjorda våra länder,
Och taga, utan vankelmod och fruktan,
Förtröstansfullt dess gåfvor som dess tuktan.

ELLEN LUNDBERG.

F. NYBLÖM.

DIAKONISSANSTALTEN VID ERSTA: SJUKHUSET
OCH KAPELLET.

STADEN PÅ BERGET.

SÖNDAGSMORGON — sol, rimfrost och bjällerklang, vimlande människoskaror, luften genombrusad af klockornas manande, lockande toner. De svälla ut, de höja sig i den friska, blånande vinterluften, som ville de i sin flykt uppåt draga med sig alla jordbundna andar. Allt lockar ut, ut från hvardagslivets damm och bestyr. På den bländande, knarrande snön styra vi kosan till det vackra Ersta (Diakonissanstalten), staden på berget. Dess byggnadskomplex aftecknar sig mot den klara vinterhimlen, längst ut på de södra bergen. Vägen dit upp är brant, men vid framkomsten lönas man rikligen för mödan. Djupt under våra fötter utbreder sig Stockholms stad. Dess tusentals fönsterader glimma mot morgonsolen. Vinterdimman hvilar lätt och skimrande utöfver Saltsjöns vikar och udar och i väster kan blicken nå ända fram till Mälarens nu isbelagda yta. Vi omgifvas här uppe och på hela bergsslutningen af resliga lindar, nu gnistrande och bländande af rimfrost

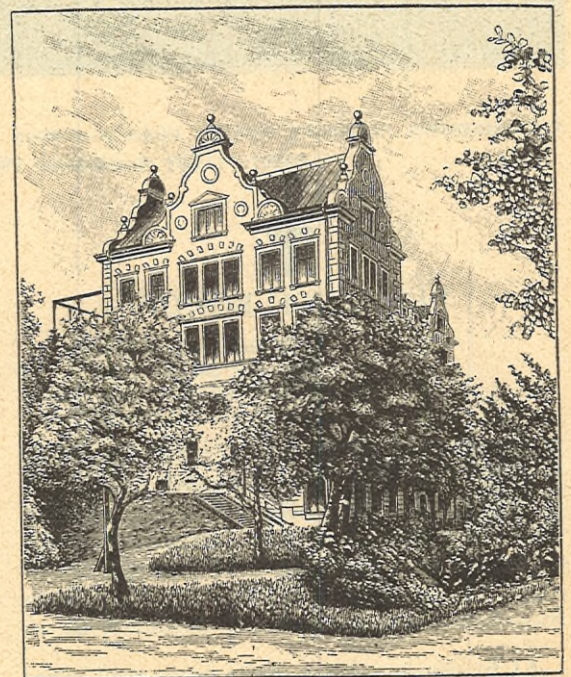
och solljus. Ögat kan ej se sig mätt, men — nu ljuder åter klockornas klang och kallar oss in i det lilla vackra kapellet. Hela vår morgonfärd har varit solbelyst och ljus — här få vi höra ord om »Rättfärdighetens sol, som uppgår med salighet under sina vingar»; här få vi en stilla hvilostund efter veckans arbete och bekymmer.

Från kapellet styra vi vår kosa till Diakonissanstaltens sjukhus. Detta har den dubbla uppgiften att bispringa lidande medmänniskor och att utbilda dugliga sjuksköterskor. Förutom de 45 patienter, som där äro intagna till vård, får man tvänne dagar i veckan se stora skaror af mer eller mindre lemmalytta vandra dit upp för att af anstaltens läkare och diakonissor få, till största delen fri, både vård och medicin. Det är vackert att se fina, vid tyngre arbete ovana händer, med ömhet och skicklighet vårda och förbinda den ofta sotiga och nedsölade grofarbetarens sår och skador, dessa skador, som han ådragit sig i ärligt, men tungt arbete. Man känner då en fläkt af den kärlek, som icke söker sig själf, som i hvarje människovarelse ser en syster, en broder.

Sjukhuset, nu 36 år gammalt, är allt för trångt för den stora skaran tillströmmande patienter och otillräckligt som öfningsfält för de många unga systrarna. Ja, många unga, friska, i bästa mening lefnadsglada kvinnor söka inträde som diakonissor. De känna lifvet rikt och stort i den mån de kunna få tjäna i kärlek. De hafva fått för intet och äro nu villiga att tjäna för intet. Ett af deras valspråk lyder så:

»Hvad vill jag?»
»Tjäna vill jag.»
»Hvem vill jag tjäna?»
»Herren uti Hans sjuka och fattiga.»
»Och hvad är min lön?»
»Jag tjänar hvarken för lön eller tack, utan af kärlek. Min lön är att jag får tjäna.»
»Och om jag därvid blir gammal?»
»Då skall mitt hjärta grönska som ett palmträd, och Herren skall mätta mig med nåd och förbarmande. Jag vandrar i frid och sörjer för intet.»

Ett arbete, som utföres i denna anda, måste blifva till välsignelse för hela vårt land. Till Ersta komma nämligen unga kvinnor från alla delar af landet och från alla olika samhällsklasser, för att där utbildas till sjuksköterskor, församlingsdiakonissor, föreständarinnor vid barnhem, ålderdomshem, arbetshem m. m. Efter den

NYA DIAKONISSHUSET.

INTERIÖR FRÅN ÅLDERDOMSHEMMET.

vid Ersta genomgångna kursen spridas de åter ut till de olika landsändarne till, som vi hoppas, rik välsignelse. Kåren räknar nu omkring 200 systrar, ett ej litet antal, och dock alldeles otillräckligt för de många och stora behofven. Talrika ansökningar att erhålla diakonissor ingå alltjämt från hela landet och många viktiga platser stå, sedan årtal tillbaka, obesatta i förväntan att därtill kunna erhålla en syster. Allt jämt sannas orden: »Såden är mycken, men arbetarena äro få.»

Förutom sjukhuset och hemmet för obotligt sjuka finnas vid Ersta tvänne barnhem med tillsammans omkring 80 barn, några fullkomligt fritt, många för låg betalning — ett litet otillräckligt ålderdomshem för de gamla, utarbetade systrarna samt Diakonisshuset, där de unga systrarna bo under sin utbildningstid.

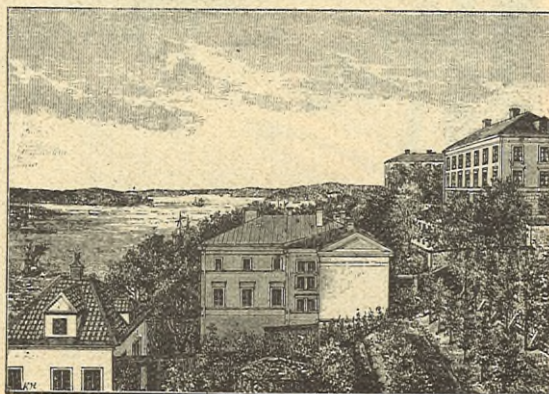
Dessutom har Diakoniss-anstaltens pastor och föreståndare sin bostad i närheten af kapellet.

Där finnes ännu en större byggnad, det s. k. Hospitset, f. d. Diakonisshuset. Detta har under de senare åren varit en kär fristad för många Diakoniss-anstaltens vänner både från Stockholm, landsorten och utlandet. Man kunde här för längre eller kortare tid få inackordera sig efter gängse pris och i stillhet få vederkvickas både af Guds rika ord och Hans härliga natur, men detta Hospitset finnes nu ej mer. — Sjuka, som behöfde vård, unga systrar, som längtade lära vården, stodo väntande. De rymdes ej i det gamla sjukhuset. Alltså, Hospitset måste offras. Där inredas nu tillfälliga sjuksalar under väntan på och förhoppning om ett nytt tidsenligt sjukhus.

Ännu ett trängande behof förefinnes vid Ersta, nämligen Alderdomshemmets utvidgande. Vår svenska Diakoniss-anstalt, liksom Europas öfriga många, stora diakoniss-hus, äro nästan alla grundade på den patriarkaliska principen, hemmet och familjen. Den afgift, som kommuner eller sjukhus betala för en systers arbete, faller ej till henne personligen, utan till det stora

gemensamma hemmet, hvarifrån hon får det nödvändigaste för sina behof. Hon samlar intet för ålderns dagar, utan bidrager i stället genom sitt arbete till hela Diakoniss-anstaltens bestånd. Likasom barnet arbetar för det gemensamma föräldrahemmet, men där äfven åtnjuter huld och skydd under så väl sjukdom som ålderdom, så ock diakonissan. Men hur kan vår svenska Diakoniss-anstalt under närvarande förhållanden uppfylla dessa sina skyldigheter gent emot sina trötta, åldriga barn? — Väl är det många systrar, som aldrig uppnå ålderns dagar, som långt innan dess kallas till ett bättre hem, men vi hafva dock nu 63 gamla systrar, som under 25, ja ända till 48 år arbetat, böjts och grånat i det kära, men ansträngande kallet, och af dessa 63 kunna blott 19 finna en fristad på ålderdomshemmet. Några af dessa arbetets hjältinnor stå ännu kvar på sina platser oaktadt fyllda 70 år, men det kommer dock en dag, då deras hufvuden böjas af ålder och mödor och då deras trötta händer måste klappa på moderhusets dörr. Där inom finnes hjarterum men — husrum!! — Skola de få klappa förgäfves?

Tack vare frikostiga gåfvor har Diakoniss-anstalten under sin nu 50-åriga verksamhet kunnat så småningom uppföra denna lilla »stad på berget», där så mången

MAGDALENA- OCH SKYDDSHEMMET.

lidande eller vilsekommen fått tröst och hjälp, men förutom tomten och byggnaderna äger Diakoniss-anstalten inga kapital. För betäckande af de dagliga utgifterna är den hänvisad till sina skyddslingars låga betalningar, till inkomsten af systrarnas arbete samt till allmänhetens välvilliga bidrag. Till utförande af större byggnadsföretag äger den nu inga tillgångar.

Vår drottning har därför satt sitt namn i spetsen för ett upprop, som nu utgår till Sveriges olika landsändar och som uppmanar alla vänner af Diakoniss-anstalten att hvar efter sin förmåga bidraga till afhjälpan af de mest trängande behofven vid Ersta och därigenom stöda den behjärtansvärda diakoniss-verksamheten. Inflytande bidrag kunna öfverlämnas till aktuarien Wilh. Sondén, adress: Ersta, Stockholm, som lofvat mottaga och redovisa de insamlade medlen.

MATHILDA FRYXELL.

BERNT LIE.

I DAGENS NUMMER begynner i följetongsafdelningen den norske författaren Bernt Lies ypperliga konstnärsroman från våra dagars Kristiania »I Knut Arnebergs hus», som, därom äro vi förvissade, skall tilltala våra läsare på det lifligaste. Den unge norske diktaren är för öfrigt redan tillföre introducerad hos Iduns publik genom den för ett par år sedan publicerade romanen »Justus Hjelm», hvilken rönt ett i hög grad varmt erkännande.

Senast sist förflyttna jul har den svenska publiken mottagit en gåfva af hans själfulla diktaretalang i den på det nordiska bokförlaget publicerade romanen »Trollmakt».

Då vi för någon tid sedan skriftligen vände oss till författaren med hemställan om hans själfbiografi och porträtt för att därmed inleda den i dagsnumret påbörjade romanen, erhöilo vi den här nedan tryckta lilla lifsskildringen, hvars originella ton och älskvärda humor helt visst torde komma att förnöja vår läsekrets lika hjärtligt som den gladd oss, då dess fjällfriska tonart klingade oss till mötes från manuskriptets kraftfulla piktur.

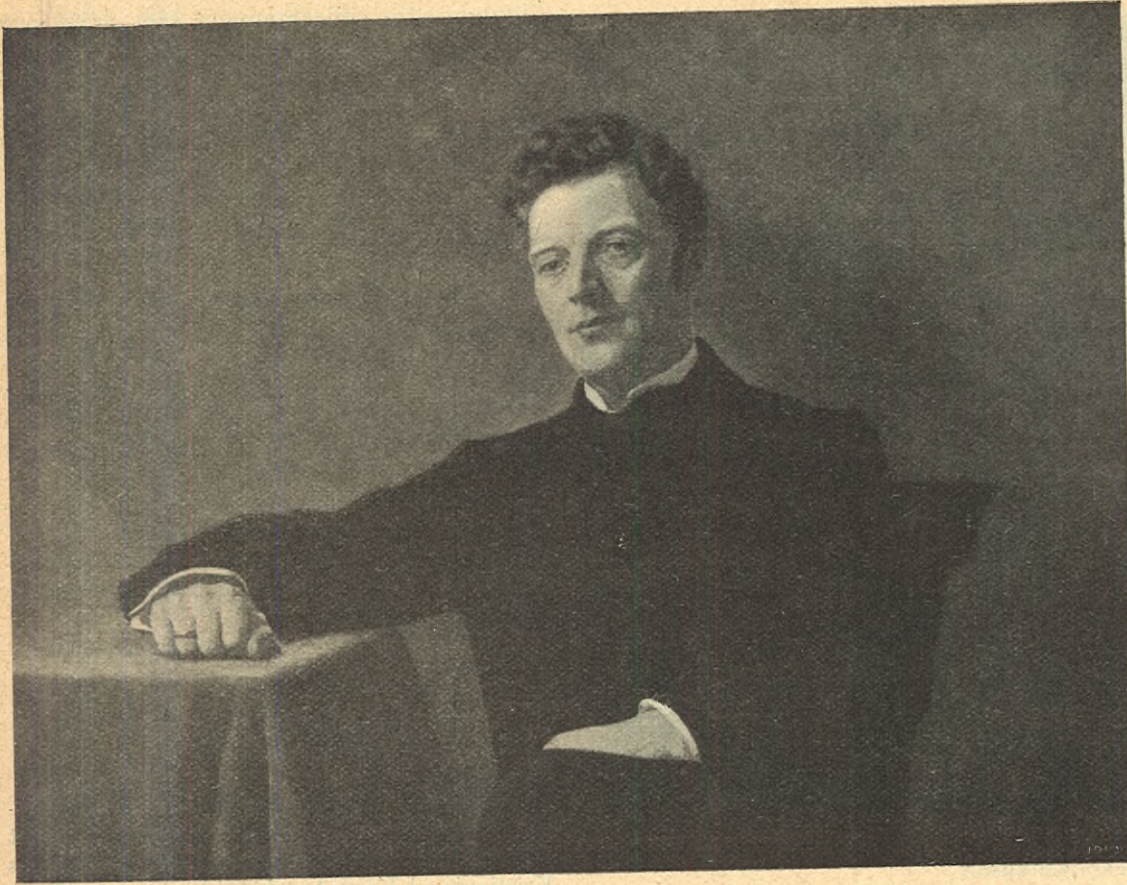
Och porträttet! — Ja, den själfulla bilden talar sannerligen för sig själf.

*

TIL IDUNS REDAKTION, STOCKHOLM.

Den ærede Redaktion har udbedt sig et Portræt af mig, ledsaget af biografiske Data vedrørende min Person. Idet jeg ber Dem undskylde, at jeg saa længe har ladet Dem vente på disse Værdi-gjenstande, sender jeg Dem hermed et Fotografi af et i Rom i Vaar af den udmærkede norske Malerinde Frøken Topsy Febe udført Portræt af mig. Portrættet er et meget dygtigt Arbeide og ligner mig efter Sagkyndiges — deriblandt min Hustrus — Udsagn godt. Jeg selv ser paa det med nogen Forundring. Jeg er ude af Stand til i min Erindring at gjenkalde mig et Antal af Sorger og Bekymringer, stort nok til at forklare mig dette Billedes mange og dybe Fure. Ei heller Udskeielser af nogen Art, — selv ikke, naar jeg medtager hele min lykkelige Barndom. At jeg har bevaret denne sidste i friskt Minde, vil det ærede svenske Publikum snarlig kunne overtude sig om, naar D'Hrr. Norstedt og Sonner nu til Jul udgir Frk. v. Hofstens svenske Oversættelse af mine Guttehistorier »Sorte Ørn» og »Svend Bidevind».

Erkändt bästa och billigaste Kaffe, The & Cacao erhålles i Holländska Kafferosteriets butik Allm. 6567. Stureplan 6. Riks 3415

BERNT LIE. EFTER ETT OLJEFÄRGSPORTRÄTT AF TUPSY FEBE.

At jeg paa min 32-årige Livsvei baade inden- og udenfor Skandinavien har maattet føre en ihærdig Kamp for at modstaa en jevnlig Fristelse til at lade mig hylde som Søn af min Onkel, Jonas Lie, vil man lettelig forstaa. Vanskeligere faldt det ialfald mig selv at forklare mig, att jeg for etpar Aar siden i Florents blev omfavnet og kysset af 17 ældre tyske Damer som — Jonas Lie selv. Han er jo dog nu nær de 70. Det værste ved Begivenheden var, at det hele foregik i saadan Fart og under den for ældre, literære tyske Reisedamer eiendommelige, alt overdøvende Begeistringslarm, saa jeg hverken fik Tid eller Ørenslyd til at minde de 17 om deres egen Schillers berømte »Neffe als Onkel».

Jeg tør da nu udtrykkelig til Oplysning for Iduns Læsere bede bemærket, att jeg *ikke* er Søn af min berømte Onkel, men derimod af min Far, hans yngre Broder, Emil Lie, der afgik ved Døden i 1891 som Byfoged paa Tromsø.

Min Far var en literært og politisk stærkt interesseret Mand. Efter til 1877 at ha levet som Sagfører og edsvoren Fuldmægtig hos min Bedstefar i Mandal, virkede han som politisk Redaktør først i Trondhjem, siden i Kristiania indtil 1882, da han trak sig tilbage fra den politiske Kamp og overtog Byfogedembedet i Tromsø.

Han er den Mand, jeg af alle har elsket og æret høiest.

Som femte Led af en Slægt af udelukkende Jurister er jeg — Slægttraditionen tro — juridisk Kandidat. Da de Medmennesker, hvormed jeg kommer i Berøring, viser en afriort Uvilboielighed til at tilegne sig dette Faktum, ser jeg mig nødsaget til overalt at medføre Kristiania kongelige Frødricks Universitets hoidelige Bevidnelse derfor, dateret Høsten 1891. Eftersom jeg fra samme Aar af og til denne Dag udelukkende har viet mine Evner til og tilbragt min tid med att berige den norske Skjønliteratur, tør vel min juridicum af 1891 betegnes som temmelig ufrugtbar. I Modsetning hertil nævner jeg med Stolthed mit Ægteskab af 1894 med Frøken Hedvig Aubert,

hvilket har indbragt mig to lyslevende Barn. Min Hustru er en ung Dame af fortræffelige indre og ydre Egenskaber; var jeg Idun, vilde jeg langt heller ha foretrukket et Portræt af hende for det medfølgende. Mine to barn, en Pige paa 5 og en Gut paa 3 Aar, har med rørende Taalmodighed fundet sig i et omflakkende Reiselivs Besværligheder. Fødte henholdsvis i Dresden og i Berchtesgaden i Bayern, har de ladet sig slæbe rundt — i sine første Livsmaaneder i en Klædeskurv paa sin Fars Ryg, siden hvor de har fundet sig en Plads — gennem Tyskland, Norge, Danmark og Schweiz paa stadig Reise til og fra Italien, hvor deres Forældre har ladet dem slikke Sol paa Monte Pincio og i Firences Casciner. Naar jeg hører min Datter med al Overbevisningens Varme erklære, att hun vil gifte sig med Far, — og

naar jeg ser min Søns blotte Indvendighed strutte ud tværs igjennem de for en Maaned siden nysydede, nu allerede revnede Bukser, samtidig med at jeg føler mig fast overbevist om, att han, lidt længere kommet, med Glæde løb bort med min Hustru og giftede sig med Mor — — da kjender min Beundring for dem ingen Grænser.

Forøvrigt maa jeg beklage, att Idun har valgt det nærværende Tidspunkt til att indhente biografiske Oplysninger om mig. Havde man ventet endnu nogle — ganske faa — Aar, vilde utvilsomt mine Meddelelser indeholde en ganske anderledes glimrende Række Seire og Triumfer, ja besidde den Glans, de nu saa totalt maa savne — af Guld og Ære!

Jeg tillader mig derfor at slutte med et »au revoir!»

Ernen, Kanton Wallis, Schweiz, Høsten 1900.

Deres ærbødigste

BERNT LIE.

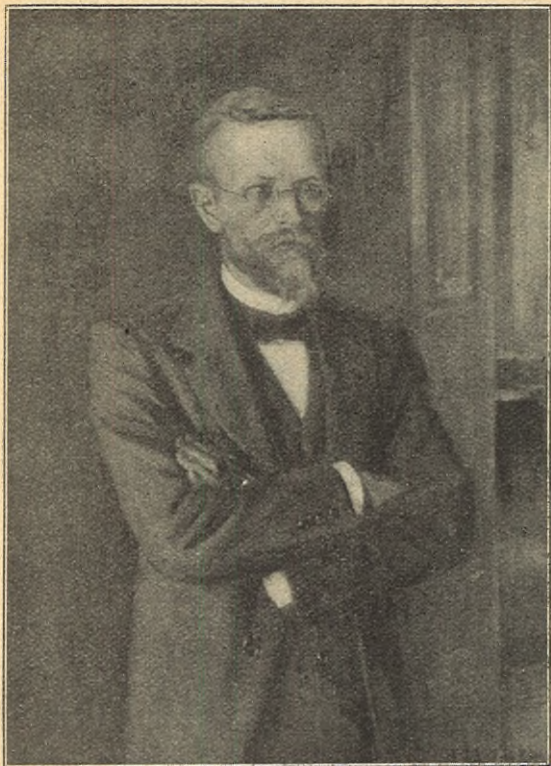
FINSK KONST.

NÅR MAN inträdde i de finska konstnärernas sedvanliga utställning i Helsingfors, hvilken i år var något försenad till följd af utställningssalens ombyggnad, blef man helt förvånad. I stället för att, liksom vid tidigare expositioner, komma in i en stor salong, befann man sig i en liten tambur, hvarifrån man fördes in i några små rum med »lågt i taket». »Fem rum och kök» lydde slagordet för dagen, »fem rum och kök» förklarade Alex. Federley, där han med sitt glada leende, ehuru iförd en högtidlig frack, tog emot besökarna vid vernissagen. Artisterna hade haft den goda idén att medels skärmar indela den stora glastäckta salen i fem rum och att medels en utspänd hvit väf dämpa det starka takljuset. Vid denna indelning hade vid en vägg bildats ett litet trefligt krypin, »köket», hvilket blef ännu trefligare därigenom att artisterna frikostigt därstädes bjödo publiken på bakelser och äkta italiensk drufvosaft.

Genom att ofvanför skärmarna spänna

AXEL GALLÉN: FEBRUARIFANTASI.

ALBERT EDELFEIT: PORTRÄTT AF AXEL LILLE.

den hvita väfven, erhöillo taflorna ett särdeles behagligt ljus, hvare de alla kommo till sin fulla rätt, såväl de små som de stora.

Utställningen är ganska rikhaltig, och det är nog omöjligt att medels de bilder, vi här införa i Iduns spalter, gifva en fullständig föreställning om densamma. Bland porträtten tilldrager sig det af Axel Lille stor uppmärksamhet. Lille är ju en af våra populäraste män, och dessutom

AXEL GALLÉN: KULLERVO, FÖRBANNANDE.

målad af ingen mindre än Albert Edelfelt. Man vet alltså att Lille är »tagen på kornet».

En af våra mest kända artister, den mångfrestande och med en ursprunglig jättekräft utrustade Axel Gallén, har på denna utställning bland andra taflor en, »Kullervo, förbannande,» hvilken i all sin vildhet är ett godt prof på sin upphofsmans framställningskonst. Kullervo, en af den finska myten Kalevalas hjältar skulle ute i skogen skära det bröd, som han af sin värdinna medfört, och körde därvid sin knif, som han ärft, mot en i brödet inbakad sten, så att klingan brast. Det är den vrede, som därvid uppstod i Kullervos barm, som taflan vill tolka. Att Gallén fått fram hvad han önskat är tydligt.

En annan tafla af Gallén, »Februari-fantasi», ett vinterlandskap med skidlöpare, meddela vi jämväl i reproduktion. Hvilken hvit mjuk snö ligger icke öfver marken i för-

grunden, och hur väl göra sig icke gestalterna mellan träden i bakgrunden!

Pekka Halonen har i år utställt en stor tafla, »Vägbrytare i Karelen». Se blott på vår bild, hur ute i ödemarken ett båttag skall fram med sin farkost från en sjö till en annan genom en vildmark, där ingen människofot har trampat. Våldiga träd måste huggas omkull och stenblock bändas undan. Otroligt vacker ligger den lilla sjön på vänstra sidan af taflan uppe hörnet.

För öfrigt har på denna utställning uppträdd flere lofvande debutanter på måleriets område, isynnerhet damer.

På skulpturens fält märkes allas vår »Robba», d. v. s. Robert Stigell, som gjort sig ett vida känt namn genom gruppen »De skeppsbrutna», uppställd å Observatorieberget i Helsingfors. Han har här utställt två statyer, »Jakten» och »Spinnerskan», båda afsedda att pryda entrén till det affärspalats i Helsingfors, hvare den Lundqvistska pälsvarufirman etablerat sig. De två präktiga statyerna komma säkert att taga sig utmärkt bra ut, när de en gång bli placerade på de redan väntande konsolerna.

Af Viktor Malmberg finnes utställd en porträttbyst af konstvännen och litteratören J. Öhqvist, samt af G. Winter en så otäckt väl gjord »Gumma», att man nästan tycker hon lefver.

Den konstnär, som hos oss åstadkommit den första lifaktigheten på konstindustriens område, L. Sparre, har utställt ett vackert skrifbord med därtill hörande stol, båda utarbetade af lönn.

J. REUTER.

Af »Sigurd»

den så allmänt uppburne och gärna läste författaren, ha vi nöjet i detta n:r meddela en liten Stockholmsbild, och författaren har välvilligt lofvat, att den icke skall bli den sista i Iduns s: alter — ett löfte, som helt visst kommer att glädja alla våra läsare.

PEKKA HALONEN: VÄGBRYTARE I KARELEN.

»SLÄKT». EN EPISOD UR EN POSTFRÖKENS TILLVARO. FÖR IDUN AF SIGURD.

TELEGRAMBUD, brefbärare, telefonkunder och öfrig vördad allmänhet trängdes i den hvarken öfver sig stora eller ljusa lokalen å ett af dessa Stockholms distriktspostkontor, där man fogat samman all den allmännyttiga verksamhet, som representeras af dessa olika slags folk.

Ellen Björk, som bara tjänstgjort å ett

ROBERT STIGELL. JAKTEN OCH SPINNERSKAN.

litet köpingskontor förut, hade hela tiden här — elfva månader — känt sig som i världens mest sjudande centrum, och skref då och då ett bref ner till flickbekanta på den gamla platsen, hvilket kom dem att alldeles häpna öfver den hvirfvel, i hvilken deras väninna blifvit indragen.

Men egentligen visste hon ingenting om den stora, märkvärdiga stad, i hvilken hon lefvat så nära ett helt år, och på »kontoret» var hon det lilla minsta, naiva, litet grand virriga och konfysa biträdet, som taxerade telegram fel ibland och fick lof »slå i taxan» efter portot t. o. m. för korsband till Amerika.

Med sitt zigenarhufvud på älfgestalt var hon vacker och rar i en grad, som knappast var lämplig för en »tjänstekvinna». Någon nytta hade hon dock af det ibland, såsom nu t. ex. då hon midt under expeditionen gluttade i en morgontidning och expeditören en smula skämtsamt hviskade: »Nej, men fröken då!» Till Hilda Jonsson skulle han fräst: »Var snäll och se upp!»

Det var bara ett par rader i tidningen, som så lifligt intresserat henne: »Ur resandeboken. Öfverste Bentzelius med fru ha anländt hit från Finland, där öfversten studerat de gamla valplatserna från svensk-ryska krigen, och bo å hotell Rydberg.»

Tänk! Öfverstinnan var kusin till Ellens mamma och hade vistats en hel månad i komminister Björks hem, då Ellen bara var åtta år. När hon sen blef gift och steg och steg ända till öfverstinna, lät hon visserligen ej höra af sig; men i komministershemmet fälldes inga hårda domar, drogos inga förklenliga slutsatser af hvad folk i artighetsväg gjorde eller inte gjorde.

Ellen tyckte sig vara alldeles tvungen att gå och uppvakta »tante». Ellen var tvärsäker på, att tante skulle bli vådligt glad öfver att se henne. Hade hon inte som flicka varit mammas nästan bästa vän! Hade hon inte smekts och rasat med Ellen under uppenbar förtjusning!

Öfverstinnan hade emellertid förändrat sig en hel del sedan den där sommaren för sexton år sedan. Hon föreföll hvarken glad eller frisk, det såg ut som om erinringen om Ellen Björks person och mamma och pappa varit en smula mödosam, och den betydligt afkylda Ellen fick kalla henne »öfverstinna» tre gånger, innan hon rättade henne.

Litet beklämd, tänkte Ellen just niga och gå, då dörren raskt slängdes upp och en käck militärtyp ett stycke öfver femtio-talet, undersättsig, men med elegant hållning, något rödfnasig i hyn, men med vackra drag i det glada anletet och föga grått i det blonda håret, trädde in. När han fick se den lilla figuren i sjömanshatt och enkel, blå promenaddräkt, tänkte han fortsätta in i sängkammaren och sade: »Jag tror du har profning för dig, Emelie!»

Men öfverstinnan hejdade honom:

»Det är Ellen Björk, dotter till Louise Granman, gift med pastor Björk i Struckeby, du minns kanske...»

»Åh, jäså!» sade han artigt och grep den lilla handen samt drog med en viss vana och färdighet flickan fram till fönstret i den försvinnande septemberdagern.

Det lilla svartburriga hufvudet såg så pikant barnsligt ut för sina tjugufyra år, där hvilade en så underligt varm färgton öfver den väl bruna hyn, och de stora, granna, mörka ögonen glänste rörande vemediga af en smula besvikenhet.

Ellen neg.

»Förlåt! Jag får inte störa öfversten.»

»Jag heter onkel Klas och du följer med oss på teatern i kväll, om det finns någon utväg för biljett där vi sitta,» sade öfversten, som var nöjd med resultatet af sin granskning.

Tämligen ovan vid invändningar, gick han med det samma till bordtelefonen och ringde upp Dramatens biljettkontor. Jo, där fanns en plats till på femte bänken, bara en ifrån de förut köpta.

»Den mellansittande byter naturligtvis,» anmärkte onkel Klas och vred upp de tjocka mustascherna.

När Ellen, som ej förmått göra sig finare än att taga en ljus blus till sin blå promenadkjol, ett par timmar senare mötte nere vid teatern, var en ung, blond, treflig Frihofstyp i herrskapet Bentzelii sällskap.

»Min brorson Arvid — vår nièce Ellen Björk. Jaså, du vet inte hvad du ska kalla honom? »Häradshöfding», kära barn. Han går och dagdrifver i Svea hofrätt.»

Det blef en underbar kväll för lilla Ellen. Hon kom sällan på teatern och då mest på tredje radens sida på operan, ty hon var mycket förtjust i musik.

Nu satt hon å parkett, midt emellan två ytterst distinguerade kavaljerer, af hvilka den gamle »hoppades, att hon tagit portnyckel med sig, ty naturligtvis skulle de supéra på Rydbergs», och den andre på mellanakterna konverserade både om föreliggande pjes och dramatik i allmänhet, visserligen på ett rätt öfverlägset sätt, men dock så, att hon förstod, det han hos henne förutsatte både intresse och en smula ömdöme.

Hon var för lycklig, för naiv och för full af beundran öfver allt och alla, först och sist »häradshöfdingen», för att på vanligt flicksätt söka visa sig intelligent och förmögen af »själfständig uppfattning» genom afvikande meningar och dispyter; men hon hade läst litet mera än hon sett, och sökte komma fram med det obetydliga hon visste så lite bakvänt som möjligt.

Och det gick rätt bra, ty Arvid Bentzelius hörde helst ljudet af sin egen röst och såg gärna och stadigt in i ett par så djupa, vackra flickögon.

När de se'n gingo Arsenalsgatan upp bland myllrande folkmassor, smög hon sig tätt intill sitt sällskap och tyckte det var något så underbart, att hon blott för några få timmar sedan för första gången sett dessa båda män, som hon redan tyckte sig ha känt hela sitt lif, och återsett tanten, hvilken hon också uppfattade helt annorlunda nu än förut, och som hon ej råkat, sedan hon var åtta år.

Supén på Rydbergs var som en saga. En gång hade hon, förstas, superat på Operakällaren tillsammans med en kvinnlig kamrat och dennas bror, som var i tullen. Men det var inte alls så här... inga guldkantade champagneglas, inte med smörgåsbord, som snurrade rundt på en liten skifva; och knyparen var inte fjärdedelen så uppmärksam mot dem, som åto biff med persilja och sköljde ned den med ett glas öl.

Annars festade postfröknarna sällan och mest å konditorier.

»Ni kan gärna säga »Ellen» och »Arvid», efter ni ändå på sätt och vis äro släkt,» tyckte onkel Klas vid champagnen.

Öfverstinnan öppnade ögonen en hel linie mer än vanligt och såg ut, som om hon funnit det onödigt; men de unga höjde sina bågare och logo, under det ögonen blyxt-

rade och Ellens hjärta slog, så att hon själf blef förskräckt midt i sin jublande fröjd.

Ty hon var glad. Det var hennes första riktigt mondaina festmåltid och den första gången i lifvet, hon så artigt uppvaktats af en sådan kavaljer. Hvad för öfrigt champagnen hittade på i det lilla svartburriga hufvudet och hvad det egentligen var hon började känna, då Arvid sänkte sina blå ögon i hennes mörka, flammande glober, det kunde hon i saknad af jämförelsepunkter alls inte förstå.

Men då hon i stjärnklar natt kom ut på trappan, tyckte hon, att hon ville ta' hela den gamla kungaborgen midt emot i famn.

Häradshöfdingen såg på henne mycket intresserad. Var det möjligt, att här i världen funnos verkliga ingenuer om tjugufyra år?

»Ja, här bo vi, och nu tar Arvid en droska och eskorterar Ellen hem,» afgjorde onkel Klas.

När de gamla tagit godnatt, kände hon en sådan brinnande lust att hejdande lägga sin hand på Arvids arm och säga: »Åh, vi gå hellre!» Men hon var alldeles för blyg; det »passade» kanske inte.

När de kommo fram till hennes port, hoppade han ur, slog armen onödigt hårdt om hennes smärta lif och kom med sin kind onödigt nära svarta, ostyriga lockar.

»Arvid då...» flämtade hon andlös.

»Ha ha ha! Vi ä' ju »släkt», vet jag,» skämtade han.

Se'n möttes de ute någon gång, men ganska sällan, och hade han då tid, så vände han och gick och pratade en stund. Han hade också bjudit henne in på konditorier, men bara två gånger.

En gång hvilade där stora moln öfver hans ljusa ansikte.

»Arvid är inte glad?» förmodade hon.

»Åhnej, har just ingen anledning.»

»Mindre i dag än annars?» envisades hon.

»Nå nå, Ellen! Fast... med en »släkting», som han säger farbror Klas, gör det då ingenting egentligen... Jag har skulder. Inte särdeles väl placerade och inte just så små heller; jag är, som det så vackert heter: en mycket fattig yngling. Tänk, Ellen så romantiskt! God middag!»

Men nästa gång var det sol i blick och klang i stämman, och nästa gång och gången därpå också.

Och inom lilla postfröken grodde en jublande vår med lärkdrillar i hvardagsljuden och majglans och daggdrops glitter öfver postreglementets paragrafer och telefonskåpens dam, öfver Kastellholme och Ridarholmsfjärd och hela tillvaron.

Men de talade bara naiva hvardagsord, fast de visst ej träffades hvardagligen, och hon förstod ej hvaröfver hjärtat gladdes och hvarom våren inom henne sjöng.

På kontoret behöfdes hela behaget af hennes person för att afväpna herrarna, hela hennes ödmjuka undergifvenhet för att blidka de två gamla fröknarna. »Ni får lof vara ordentlig!» påstod kontrollören. »Fröken är en liten yrhätta,» försäkrade expeditören.

Så träffades de en gång i den verkliga maj, när äfven våren utanför börjat komma. Arvid var tankfull, för att inte säga tankspridd, och hon fick själf, för ovanlighetens skull, ta' samtalets ledning om hand. Så tvärstannade hon, såg honom rätt in i ögonen och sade:

»Är det något ledsamt nu igen?»

»Åh, det skulle det väl inte vara. Tvärtom! Men jag står inför en viktig vändpunkt i mitt lif.»

»Hvilken då? Hvad då? Berätta!»

»Nej, nej, det är en djup hemlighet, förstår Ellen. Men kanske att för en »släkting» i alla fall... Och naturligtvis »under tysthetslöfte», som skall vara heligt i hela åtta da'r. Jo, det är bara det, att jag skall resa ned till Västergötland och förlofva mig...»

Det är nu öfver två år sedan dess. Det är möjligt, att det blir en riktigt bra postflicka af Ellen Björk. Hon är så mycket stillsammare nu än förr, och kontrollören förtviflar inte alls om henne numera. »Hon började stadga sig så märkvärdigt på en gång,» påstår han. Och expeditören säger: »En söt och treflig unge har hon alltid varit; nu börjar hon bli en öfverdådig expeditrice också.»

TILL SVERIGES KVINNOR!

DÅ FORDOMTIMA fara stod för dörren och väpnad fiende hotande närmade sig, då tändes vårdkasar på de höga bergen och budkafen gick från gård till gård. Och ej förgäfvades stego bälens flammor mot himmelen, ej förgäfvades gick budet om örlig kring Sveriges bygder. Från stuguväggen togo männen sina vapen och kvinnorna fejade dem. Så gick »man ur huse» för att värna hus och hem. Alla gingo med det beslutet att ej vända åter, förrän fred var sluten. Och mången gick för att ej återvända, ty svår var ofta kampen och med blod fick ofta hvarje fotsbredd mark köpas.

Så har det gått genom seklerna. Mörkt har det stundom sett ut för Sveriges folk, men än är Sverige fritt, än är Sverige vårt. Mycket ädelt blod har flutit, mången snillrik hjärna har arbetat för att freda hem och fosterbygd.

Och vi, vi äro deras arfvingar, desse ädle gamles. Ett stort, ett härligt, oskattbart arf ha de gifvit oss; må vi se till, att vi väl förvalta det och bevara det åt oss och våra efterkommande!

Mörka moln sammandraga sig och bli med hvarje dag mera hotande. Krigets åskor höras än här, än där. Vi behöfva icke vara mycket hemma i politiken för att inse, att ovädrat en gång kan bryta löst äfven i våra fredliga nejder.

Så låtom oss då tända vårdkasarna åter och ropa ut budskapet om faran kring Sveriges bygder!

»Men än ha vi ju fred,» säger du, »än behöfva vi väl icke tala om fara.»

Jo, låtom oss *nu* inse faran för att göra, hvad på oss ankommer att förekomma den.

»Men vi äro ju kvinnor. Hvad kunna vi göra?»

Mycket kunna vi göra, om vi vilja. Icke bara skriva vårt namn på någon samlingslista, ty göra vi *endast* så mycket, så får vår gåfva utseendet af en almosa.

Vi böra göra, hvad kvinnorna fordomdags gjorde. Vi böra se till, att vi fostra upp våra barn med en stor, en brinnande kärlek till sitt gamla, ärorika fosterland. Vi skola söka att fostra upp gossarne till män, starke och modige män, som kunna det de vilja.

Och äro vi ej mödrar, så hafva vi en annan mission att fullgöra. I alla Sveriges mör, I unga, med fagra kinder och klara ögon! På eder ligger ansvaret för de unge männens bildning. Det är I, som, medvetet eller omedvetet, tagen vid, där mödrarna sluta. Besinnen, att det är I, som gören de unge männen till energiske, starke, modige söner af sitt land, — eller också till lättsinnige,

KAPTEN E. VON DER LANCKEN.
Numera generalmajor.

MAJOR V. VON VEGESACK.
Alliden som öfverste.

GENERALFÄLTMARSKALK LÖJTN. C. LAGERCRANTZ.
LEONARD VON BLUMENTHAL. Alliden som öfverste.

EN INTRESSANT PORTRÄTTGRUPP TILL DAGSKRÖNIKAN.

HÄROMDAGEN förkunnade klockklangen från Riddarholmskyrkans torn, att en serafimeriddare skattat åt förgångelsen. Den afidne stormannen var tyske generalfältmarskalken greve Leonard von Blumenthal, som nämndes till serafimeriddare härstädes, då han i egenskap af tysk ambassadör vid Sveriges och Norges hof år 1872 närvar vid konung Oscars kröning.

Blumenthal var född 1810 i Schwedt a. d. Oder i Mark Brandenburg. Som mycket ung kom han till en preussisk krigsskola, hvarest han uppfostrades enligt de på den tiden rådande stränga militära principerna.

nöjeslystne slafvar, som med slö, ointresserad blick betrakta tingen och som fegt söka undkomma livvets vedermödor. I kunnen sporra dem, I kunnen uppmuntra dem, I kunnen hjälpa dem med edert inflytande.

Och så ett annat sätt, hvarpå gammal och ung, rik som fattig, kan tjäna sitt land. Jag tänker nu på den korrespondens, som Idun anordnat mellan nordens kvinnor. Där har hvarje svensk kvinna tillfälle att närma sig broderlandets kvinnor för att lära känna och älska dem. Låten icke de norska kvinnorna vänta, utan låtom oss möta på halfva vägen med framsträckta händer och varma hjärtan! Då kunna vi hoppas, att splitets och tvedräktens tid snart är förbi och kunna se den dagen närmare, då i nordens blott finnes ett folk.

En kvinna insåg en gång fördelen af, att de tre, små staterna förenades till en, och hon förenade dem till en tid. Huru mycket starkare skulle icke då föreningsbandet bli, om många kvinnor arbetade på att åstadkomma det och med vänskap och kärlek mötte hvarandra.

Så gånge då en hvar till verket, så tagen alla itu med arbetet! Ingen känne sig för liten och för obetydlig, ingen heller för hög och stor! Må fosterlandskärleken brinna och elda våra sinnen samt borttaga all småaktig och lumpen söndringslust! Saken gäller oss

I kriget mot Österrike 1866 var Blumenthal stabschef hos kronprins Friedrich Wilhelm och ådagalade i denna drabbning de mest lysande strategiska egenskaper. Äfven under fransk-tyska kriget 1870—71 var Blumenthal en af den tyska arméns främste ledare.

Det var efter detta krig han erhöi en nationalbelöning af 450,000 mark. År 1883 upphöjdes han i grefligt stånd och vid kejsar Fredriks tronbestigning 1888 utnämndes han till generalfältmarskalk.

Den porträttgrupp vi här ofvan meddela stammar från 1870, då Blumenthal, som nämndt, i egenskap af tysk ambassadör uppehöll sig härstädes. De honom omgifvande personerna äro medlemmarna af hans uppvaktning, af hvilka de tre svenska officerarnes namn återfinnas vid bilden här ofvan, som är tagen af hoffotografen G. Florman.

alla, må vi då alla känna dess stora ansvar! Här kan med skäl sägas det gamla ordet: »Verka, medan dagen varar!»

En dag, vi vilja hoppas det, skall komma, då nordens skall rymma ett starkt och enigt folk, och då hvarje man och kvinna lågar af kärlek till sitt land. Och då kunna vi vara trygga. Skulle oväld komma, så vore vi rustade att möta faran och kunde »åter med vårt mod en häpen värld förfära».

H—s.

GAMLA SAGOR.

Det är en gammal saga,
att pengar göra allting godt,
och ingen hördes klaga,
att guld han har för mycket fått.

Det är en gammal saga,
att kärlek sonar med sämsta lott,
och tusen hjärtan klaga,
att det är — en saga blott!

PONTUS HOLMBERG.

EN CELEBER FRUNTIMMERSLÄKARE.

VI MEDDELA i dag de ungdomliga dragen af en femtioåring. Professor Mauritz Salin fyller nämligen den 5:te dennes femtio år. Det torde intressera våra läsarinor att lära känna de yttre konturerna af denne framstående läkares lif.

Son af arkitekten Carl Johan Salin och Jenny Margareta Wohlfahrt, föddes han å Henriksholm i Näs församling på Dal. Efter i Örebro högre elementarläroverk avslutade skolstudier inskrefs han den 15 sept. 1868 som student vid Upsala universitet, aflade där medicinsk filosofisk och medicine kandidatexamen och, vid Karolinska institutet i Stockholm den 26 april 1876, med licentiatexamen. Två år senare promoverades han i Upsala till med. doktor.

Efter att först såsom underläkare vid flere af våra sjukhus och slutligen genom en ett-årig utrikes resa, hvarunder Tysklands, Frankrikes, Englands och Amerikas förnämsta kliniker för fruntimmersjuk-

PROFESSOR MAURITZ SALIN I SITT MOTTAGNINGSRUM. A. BLOMBERG FOTO.

domar besöktes, hafva beredt sig till sitt ansvarsfulla kall, började d:r Salin, ovanligt ung, endast 28 år gammal, att praktisera i hufvudstaden. Inom kort lyckades han förvärfa sig allmänhetens förtroende, och en inom alla kretsar utsträckt praktik kom honom till del. Det förtroende, som skänktes den unge läkaren, motsvarades också af honom i fullaste mått. En kunskapsrik och samvetsgrann läkare, en öm och human vårdare af sina sjuka har Salin alltid ansetts vara. Då härtill kom ett vinnande sätt, var det icke underligt, att Salin inom kort söktes af rik och fattig från när och fjärran inom vårt land.

Som lycklig operatör inom sitt fack: fruntimmerssjukdomarna, steg han snart högt i anseende, och då h. majestät drottningen måste underkasta sig en farlig operation, utsågs Salin att utföra densamma, och, som vi veta, var utgången den bästa möjliga.

Redan 1878 förordnades S. till docent vid Karolinska institutet och kom snart i tillfälle att verka såsom lärare, och han visade sig vara en lika lycklig

JULEN PÅ KUNGL. SLOTTET. »HVITA HAFVET» SMYCKADT MED JULGRANAR OCH DE KUNGLIGA PERSONERNAS JULKLAPPSBORD.

och human lärare som läkare. Ännu flere patienter än de, som direkt stå i tacksamhetsskuld till honom — och de äro många — äro de, som indirekt hafva honom att tacka för den goda vård de erhållit af läkare, som under hans ledning vunnit sin utbildning.

Salin utnämndes 1888 till e. o. professor vid Karolinska institutet. Han innehar sedan 1887 Nordstjärneordens riddarkors i briljanter. Gift sedan 1884 med Berta Kempe, har han i ett lyckligt äktenskap tre barn.

Vi uttala säkert tusendens af våra lärarinnors tankar, då vi tillönska professor Salin att ännu i många år få med oförminskade krafter verka i det kall, där han redan vid jämförelsevis unga år haft lyckan att kunna uträtta så mycket.

ETT SCENISKT ARTISTPAR.

SISTLIDNE JULDAG sammanvigdes två inom hufvudstadens sceniska värld välbekanta och uppburna personligheter: hr *Emil Strömberg* och fröken *Hulda Nordin*, hvilket gifvit oss anledning att införlifva det omtyckta artistparets bilder med vårt porträttgalleri.

Fru Hulda Strömberg är, som bekant, sedan ett par år tillbaka fästad vid vår främsta lyriska scen, där hon redan genom sina verkligt lysande röstmedel, sångtek-niska soliditet och afsevärda dramatiska anlag hunnit visa sig som en artist, vid hvilken man med allt fog kan fästa de största förhoppningar.

Hennes roll-lista upptager tills dato sådana betydande partier som Elisabeth

HULDA STRÖMBERG.

i »Tannhäuser», Elsa i »Lohengrin», Agatha i »Friskythen», Senta i »Den flygande holländaren», Ava i »Valdemarsskatten» samt nu senast Valentine i »Hugenotterna».

Det är mycket på kort tid och inrymmer mycket godt konstnärligt arbete, som varslar om, att fru S., när det för henne liksom för alla uppåtsträfvande artister en gång gäller att segra i mästerskapstävlingen, hon ock skall göra det.

Hr Emil Strömberg är en originell typ inom operettkomikens fack, ja, man kan gärna säga den ende nu levande svenske konstnär på detta område, som bär originalitetens prägel. Också vet publiken att tacka honom därför.

Men det är ofta farligt för en artist att i så hög grad som hr S. åtnjuta publikens gunst. Det förleder skådespelaren till öfverdrifter, gaminier, som hafva intet med scenens konst att skaffa.

Hr S. har ett ganska paginastarkt skuldregister

»DÖBELN VID JUUTAS». TABLÅ ANORDNAD Å MUSIK. AKAD. UNDER LEDNING AF PROF. AUG. MALMSTRÖM.

i detta afseende. Dock, skådespelarne, liksom andra människor, skola främst dömas efter sina förtjänster och först i andra rummet efter sina fel. Och därför må villigt betonas, att hufvudextrakten af allt det roande i operetterna hvaråt den svenska teaterpubliken skrattat under de sista tio åren, har så godt som uteslutande fått färg af Emil Strömbergs temperament. Hans Koko i »Mikadon», Hilarus i »Dockan», Menelaus i »Sköna Helena» äro typiska exempel på hans burleska komiska förmåga, hans omotståndliga torrlighet, som i vissa afseenden räknar frändskap med en Fredrik Delands eller en Åbjörnsens humor.

Och hvad som ytterligare stöder hans framställning, är hans mönstergillt klara repliksägning och eminenta kuplettföredrag, hvilket aldrig låter en komisk point gå förlorad.

I det fallet kan han tjäna som efterföljansvärdt mönster för ett flertal bland våra svenska skådespelare, hvilka i sorglig grad vårdslösa talets viktiga konst.

UR DAGSKRÖNIKAN

EMILIE CHARLOTTA GUSTAFVA VON RÖÖK.
 Detta namn bars i lifstiden af en dam, som för några dagar sedan här skattat åt förgängelsen. »Noblesse oblige» heter det, och sällan har man påträffat en person, som bättre uppfattat den verkliga innebörden af denna gamla maxim. Hon var i alla afseenden en representant för den gamla adelns bästa traditioner och hennes goda hjärta, som klappade så innerligt varmt för alla lidande och nödställda, hade säkerligen förledt henne att alldeles ruinera sig, om icke välvilliga händer utsträckt och hindrat henne från att gå för långt.

EMILIE VON RÖÖK.

Född 1815 och dotter af lagmannen i Östergötland Gustaf von Röök, hade den vördnadsvärda gamla damen således uppnått den höga åldern af 85 år och afled smärtfritt efter endast ett dygns sjukdom.

STOCKHOLMS ÄLDSTA INVÅNARINNA DÖD!
 På själfva julaftonen afled å Borgerskapets änkhäus vid Norrtullsgatan hufvudstadens äldsta invånare, änkefru *Carolina Elisabeth Ahlbom*, född *Berg*, i den höga åldern af öfver 102 1/2 år. Då Idun redan tidigare, i nr 24 för 1898, meddelat en utförligare skildring af den gamlas sällsynt långa och innehållsrika lefnad, inskränka vi oss nu till detta korta omnämnande.

Änka efter den för flere decennier sedan aflidne viktualiehandlanden Ahlbom, har fru Ahlbom under de senaste 35 åren vistats i änkhuset. Städe har hon varit rask och kry ända till för ett par månader sedan, då aftningen började. Sörjande vid bären stå närmast barnbarn och barnbarnsbarn.

FRU CAROLINA ELISABETH AHLBOM. DÖD I STOCKHOLM VID 102 1/2 ÅRS ÅLDER.

EN RUNEBERGSFAFTON gafs på annandagens afton i Musikiska akademiens stora sal, hvarvid Fänrik Stål tolkaren från Skansen, hr N. Bergendahl, deklamerade Runebergs dikter »Främlingens syn», »Döbeln vid Juutas» och »Den 5 juli», hvilka illustrerades af synnerligen effektfulla tablåer, anordnade under ledning af ingen mindre än professor Aug. Malmström. Af desse tablåer återgifva vi här ofvan efter en fotografi af hr W. Fahlstedt den, som kanske allra lifligast tilltalade den talrika publiken, nämligen »Döbeln vid Juutas».

SKANDINAVISK KVINNOKORRESPONDENS.

VÅR ÅRADE läsekrets bevarar säkert i godt minne det upprop till en andlig sammanslutning mellan de nordiska ländernas kvinnor, som för några månader sedan genom en af Iduns medarbetarinnor framkom i Idun och vann omedelbar genklang i nordiska kvinnokretsar.

Uppropets väsentliga innebörd var en önskan, att Skandinavien och Finlands bildade kvinnor måtte sättas i tillfälle att dels på breffkorrespondensens väg nå till hvarandra med tankar och idéer, som kunde verka ett intimare förstående af lynnen och intressen de nordiska folken emellan och tätare än tillföre spänna sympatiens trådar öfver Kölens och Sundets gränsmärken, dels genom läsecirklar, vid hvilka god nordisk litteratur skulle föreläsa högt, skänka tillfälle åt enhvar intresserad att få en någorlunda exakt föreställning om »hufvudströmningarne» i nordens tankelif.

Idun omfattade från början saken med varmt intresse och har därför under de senaste veckorna arbetat på att gifva den vackra idéen praktisk form, hvarvid redaktionen haft och fortfarande har att glädja sig åt nitisk medverkan från de norska kvinnotidningarna »Urd» och »Husmoderen» samt från det danska kvinno-samfundets organ »Kvinden og Samfundet» jämte en af dess medarbetarinnor, författarinnan Laura Kieler. Talrika korrespondensanmälningar hafva redan ingått hit och ingå alltjämt, hvilket ådagalägger, att idéen väckt de lifligaste sympatier.

Under julen med dess för en stor illustrerad tidning mer än eljes sig hopande göromål ha vi emellertid måst låta denna angelägenhet hvila. Till gengäld ämna vi nu med förnyad kraft återupptaga saken, med tillslutning från de ofvannämnda norska och danska pressorganen.

*

ALLA DE bland våra läsarinnor, som önska deltaga i den skandinaviska kvinnokorrespondensen, torde insända sina anmälningar till Iduns redaktion, Stockholm, med uppgift om fullständigt namn och adress, ålder, samhällsställning (gift eller ogift?) samt huruvida insändaren önskar korrespondera med en norska, danska, finska eller svenska. 20 öre i frimärken bifogas för breffkostnaderna. I den mån anmälningar ingå från grannländerna, skola vi sedan, med ledning af de lämnade åldersuppgifterna m. m., sammanpara de olika korrespondenterna och därefter i bref underätta dem, när och under hvilken adress de kunna begynna korrespondensen, hvilken därpå föres som hvarje annan privat breffväxling.

AMATÖRFOTOGRAFER!

Kommen alltid ihåg Idun med lämpliga och trefliga bidrag för vår illustrationsafdelning — framför allt sådana som hafva intresse för dagen! För hvarje fotografi, som införes i tidningen, betala vi ett arvode af 3 kr. för format intill 9×12 cm., 4 kr. för större format. Så snart en och samma insändare vid tio olika

tillfällen fått bilder antagna och införda i tidningen, utbetala vi dessutom till henne eller honom

en extra hederspremie på 25 kronor.

Ej använda fotografier återsändas endast om returporto medföljer.

RED. AF IDUN.

IFRÅN SJÄLENS DJUP. SKISS AF HEDVIG INDEBETOU.

DET VAR FÖR ett par år se'n — jag skulle göra en resa till X-stad i affärer. Min mor skref till mig, strax innan jag reste:

»Käre Victor! Då du i alla fall kommer att ligga öfver ett par dagar i staden, skulle du göra mig ett nöje, om du ville uppsöka en gammal släkting till mig — hon nämnde namnet — för att höra, hur hon befinner sig och framföra mina hälsningar till henne. Hon lär bo i det gula trähuset vid torget, som en gång tillhört hennes far — fast det gått igenom många händer sedan dess.» —

Ehuru jag icke kände det som något nöje att uppsöka en för mig obekant gammal fru, ville jag dock ej uraktlåta att utföra min mors uppdrag.

En afton, då jag hade ledigt, gick jag därför att söka henne och fann lätt det nämnda huset. Jag efterfrågade henne i bottenväningen och blef visad uppför tre knarrande trätrappor — högre kom man inte. En knackning på dörren till en af vindskuporna — ett vänligt: »Stig in!» ... och jag tog mod till mig och trädde in i rummet.

En liten torr gumma med hvitt hår och vissnadt anlete, hvilket dock upplyste af ett par ännu lifliga ögon, reste sig vid mitt inträde ur en gammaldags karmstol framme vid fönstret, där hon suttit med sin stickning. En uppslagen bok låg också på fönsterbrädet. Ingen bjäbbande knähund mottog mig, som jag fruktade, men på sängen sträckte sig en vacker, hvit katt.

Till svar på gummans frågande blick skyndade jag att framföra min mors hälsning, och nu upplyste den gamlas drag af ett ljust leende, medan hon med varmaste välvilja bad mig taga plats.

»Det är roligt att vara ihågkommen!» sade hon så vänligt, att jag önskade min mor hade sändt henne något mer än endast hälsningar — isynnerhet som det såg ut att behövas.

I det lilla rummet rådde visserligen snygghet och ordning, ja, det hade rent af en anstrykning af prydlighet i all sin enkelhet, men det förrådade dock en viss grad af torftighet, som väckte min medömkan. Kanske tydde dess ägarinna min blick då den öfverfor rummet, ty ett vemodigt leende krusade för ett ögonblick hennes läppar. Hela bo-haget, liksom äfven den gamla själf, hade tydligen sett bättre dagar. Möblemanget utgjordes, kunde jag tycka, af de hopplockade lämningsarna ur någon större väning, och de i sig själfva värdefulla föremålen föreföllo nu något omaka och utan annan samhörighet, än att de varit några favoritmöbler, som sparats här och hvar.

Allt detta reflekterade jag väl icke öfver då strax, men jag förstod det sedan, vid närmare eftertanke. Nu gjorde det hela blott på mig ett intryck af beklämning — ålderdom, ensamhet och förgätenhet! ... Men det berodde kanske något på mig själf, ty jag hyste en viss fördom mot gamla fruntimmer, dem jag i allmänhet trodde vara missnöjda och olyckliga.

Jag måste dock erkänna för mig själf, att den gamla frun här framför mig icke egentligen gjorde detta intryck. Hon frågade med uppriktig tillgifvenhet efter mina föräldrar och mitt hem och tycktes dessutom, till min förvåning, kunna sätta sig in i nutidens intressen och tilldragelser, vida mer än jag förmodat.

»Och här i huset har tant alltid bott?» sade jag, som något missförstått uttrycket i min mors bref. Den gamla hade nämligen strax bedt mig säga »tant», då hon hört hvem jag var.

»Åh nej!» svarade hon, och ett leende, till hälften skämskt, till hälften sorgset, drog öfver hennes anlete. — »Men jag ville tillbringa min lefnadsafton i min födelsestad.» tillade hon.

Jag erfor en obestämd känsla af, att jag sagt en dumhet, och förde samtalen öfver på det närvarande. Då jag emellertid kom att se på den gamla klockan, där den högljudt knäppte i sitt höga, utsirade fodral, fann jag med öfverraskning, att nära en timma försvunnit under vårt samtal, och att det var tid att jag aflägsnade mig. Med ett halft löfte att möjligen återkomma för att säga farväl, innan jag reste, lämnade jag den vänliga gumman, som

— jag kunde icke neka därtill — på mig gjort ett godt intryck och i viss grad väckt mitt intresse.

Nedkommen på gatan, mötte jag en annan åldring, en gammal bekant till min farfar, hvilken jag stundom som gosse sett i mina farföräldrars hus och äfven händelsevis nu sammanträffat med efter min ankomst till landsortsstaden. Han var ett af den goda stadens original, känd af alla under benämningen »gamla lektorn» — men en treflig gubbe, som satt inne med både kunskaper och erfarenhet, blott han ville fram därmed. Men han var i allmänhet mycket fåordig — dock visste hvar och en, att butterheten i hans sätt blott var en antagen vana, som dolde både godt hjärta och godt lynne på bottnen. Och kunde man lyckas få honom meddelsam, blef han ganska intressant.

»Hvar kommer du ifrån?» sporde gubben på sitt rättframma sätt, då han såg mig träda ut ur det gula trähuset. Jag nämnde, halft generad, att jag varit på besök hos den gamla frun, en aflägsen släkting till min mor.

»Hm!» — var gubbens enda svar, men det yttrades med ett af de där tonfallen, som hos honom kunde betyda mycket eller ingenting.

»Ja, hon tyckes vara ensam och obemedlad,» sade jag med en ofrivillig axelryckning, som hade jag velat skaka af mig intrycket däraf, och tillade: »Gamla fruntimmer måtte föra en bra tråkig tillvaro!»

»Hm-m-m!» — — sade lektorn åter, men denna gång än mer utdraget och betydelsefullt än nyss. Jag förde samtalen på andra ämnen, medan vi följdes åt utför gatan.

»Det var förgärligt att bokhandeln redan är stängd!» yttrade jag vid en blick åt sidan — »jag hade tänkt gå in och skaffa mig någon aftonlektyr ... jag brukar läsa en stund, sedan jag lagt mig.»

»Du kan få nå'n bit hos mig, om du vill gå med upp», sade lektorn, ty vi voro just nu vid hans port.

»Det tackar jag farbror för!» sade jag gladt, ty jag visste att gubben hade ett godt bibliotek, fastän han var rädd därom och inte gärna lånade ut något.

Jag blef därför inte öfverraskad då han, när vi kommit upp, inte bad mig välja på hyllorna i bokskåpen, utan bara gick direkt fram till ett och själf tog en bok, som han räckte mig. Jag blef heller inte förvånad, utan i stället glad, då jag fann att hvad han gifvit mig icke var en bok, utan snarare en papperslunta — ett af gubbens egna manuskript. Han hade nämligen en ypperlig penna, när han ville skriva något, och som handstilen icke heller var svårläst, lofvade jag mig ett verkligt nöje här af, då jag tackade och sade godnatt.

När jag vaknade följande morgon, befann jag mig som under inflytande af en underlig dröm. Jag hade dock göromål först på morgonen, som togo tid och tankar i anspråk, så att det var först under en promenad ut åt landet fram på förmiddagen, som jag åter genomgick nattens »tilldragelser» — ty så föreföllo de mig.

Jag måtte ha varit ovanligt trött, då jag gick till sängs, ty sedan jag flyttat lampan till nattduksbordet och öppnat manuskriptet, föll jag för några ögonblick i ett slags halflummer. Aftonbesöket hos den gamla frun måtte ha gjort ett lifligare intryck på mig, än jag själf trott, ty jag tyckte nu att jag såg henne stå bredvid mig, med det där egendomliga leendet på läpparna, som jag sett hos henne ett par gånger under besöket, — och då jag ville tilltala henne, berörde hon mig på ett hemlighetsfullt sätt med sin strumpsticka, som om den varit ett trollspö.

I ett nu fann jag mig förflyttad som i en annan värld och till ett annat tidsskede!

Jag befann mig på ett ståtligt gammalt herresäte i en naturskön trakt. Där tycktes för tillfället frisas en fest, ty vagn efter vagn rullade fram till stentrappan, i den vackra sommaraftonen.

Högtidsklädda gäster stego ur, välkomnade redan i den med växter och löf klädda vestibulen af värdin och värdinnan — han en medelålders man, en af traktens större och förmögnare industri-idkare, och hans maka typen för en gästfri, älskvärd och omtänksam husfru. Glädje och feststämning rådde i kretsen.

Hvad mig beträffar, såg jag allt liksom från en afskild plats — jag visste icke själf, om det var som deltagare eller endast som åskådare. Men allt fängslade på det lifligaste min uppmärksamhet. Visst väckte en del anordningar, och isynnerhet klädedräkten, i början min förundran, ty allt antydde en försvunnen tid, och hänvisade på medlet af det nyss gångna seklet. Jag gaf mig dock ej tid att länge reflektera häröfver, ty personligheterna själfva togo snart alltmera mitt intresse i anspråk. Jag hörde namnet på en del af dem — kända namn i vår mera framstående bourgeoisies annaler, jämte äfven ett och annat ur ridderskapets. Artigheter växlades, glädigheten var uppriktig och välfägnaden riklig.

Många täcka unga tärnor såg jag bland de anländande; men sedan vi trädde in i salongen — ordnad enligt den tidens stelare smak, med ett olika slag af lyx än vår tids — sedan såg jag endast en af de unga flickorna! Det var husets unga dotter, hvars adertonde födelsedag i dag firades med denna fest. Hon var icke blott den vackraste af dem alla, utan hennes okonstlade, älskliga väsen, hennes vänlighet mot alla, ja, till och med enkelheten och smaken i hennes i sig själf dyrbara dräkt — allt gjorde på mig ett fängslande intryck. Jag ville skynda fram för att bli förestäld för henne — hon fäste just då på mig sin lifliga blick... Jag tyckte mig ha sett dessa ögon förr, men hvar? — det visste jag inte! — Jag kunde dock icke komma fram, utan såg allt liksom på afstånd, och visste inte om jag verkligen var med eller om jag drömde.

Snart brusade dansmusik genom rummen, och en lifig bal begynte i en stor sal, som gränsade till växthuset. Bland de dansande kom jag särskildt att märka en ung man — han hade ett oansenligt yttre, men hans anlete och blick uttryckte verklig intelligens. Hans väsen var blygt och tillbakadraget och han höll sig mest på afstånd, men hans blick sökte ständigt husets dotter med ett uttryck och en värme, som jag icke kunde missförstå. — Männe hon själf förstod den?... Jag vet det icke rätt, och den unge mannen visste det inte heller. Men hon kom emot honom med ett vänligt leende, bjöd honom in i kretsen — ingen fick stå utanför, isynnerhet icke i afton! sade hon... Hon hade en dans ledig åt honom, då han förläget anhöll därom — och han var öfverlycklig! Kanske var äfven hon så?... Jag vet inte.

Hon hade hela aftonen varit omsvärmad af de mest framstående dansörerna, och hon var glad och dansade gärna med alla, men man såg henne icke föredraga någon.

Efter den ofvannämnda valsens slut gingo hon och den unge mannen ett slag i orangeriet... När de kommo tillbaka, bar han en liten blomma i knapphållet — han, som var botanist, hade fäst uppmärksamhet vid den — hon hade brutit den och räckt honom. Var det endast välvilja? Hur kunde han väl hoppas något mer, han, den obetydliga informatorn på grefvens gods i grannskapet, med osäkra framtidsutsikter, om än lofvande anlag och ljusa förhoppningar... Inte kunde han våga låta henne förstå!...

Hvad jag varmt intresserade mig för den unge mannen och hoppades med honom! — Men aftonen tog slut, gästerna reste och ljusen släcktes — måhända släcktes äfven därmed hans hopp och glädje?... Skulle jag aldrig få veta det?

Och hon, denna förtjusande unga flicka — skulle hon väl förbli lycklig själf, och hvem skulle hon en gång lyckliggöra? — hon, den vackra, sorglösa, afundade enda dottern till den rike och betydande mannen, som ägde gårdar både på landet och i staden!

Jag visste mycket väl, att jag läst hela denna skildring i lektorns manuskript den föregående aftonen, sedan jag vaknat upp ur min första, lätta halfslummer — men jag tyckte mig ha upplevat det, så lefvande var allt tecknad. — Hur kunde den torre gubben äga en så rik fantasi?

»Jag är förtjust i farbrors manuskript, hvilket hållit mig vaken in på småtimmarna,» sade jag följande afton, då jag träffade gubben. »Men hvarför låter inte farbror trycka det? — boken skulle väcka uppseende.»

Gubben endast ryckte på axlarna till svar och gaf mig en så barsk blick, att jag inte vågade yttra ett ord vidare i den frågan. Han tycktes dock bli försonligare stämd, då han märkte, att jag nedlade förslaget, ty han yttrade en stund därefter:

»Vill du läsa fortsättningen i kväll?»

»Finns det en fortsättning? — Ja, den vill jag visst läsa, bästa farbror, om jag ock skall offra ännu en natts sömn!» utbrast jag.

Och så fick jag åter en knippa pappersblad om aftonen, i utbyte mot den förra.

Denna gång fann jag mig förflyttad till en af våra större residensstäder i landsorten. Det var i ett förmöget och ansedt hem, jag blef införd. Husfadern, en framstående ämbetsman, var upptagen af sin tjänst och af allmänna uppdrag och hade ej mycken tid att ägna åt sitt angenäma hem. Husmodern var en af dessa kvinnor, som utgöra själen i sitt hem — icke härskande och fordrande — utan med detta omedvetna inflytande, som verkar godt, där ett medvetet begär efter makt öfver andra endast skulle verka skadligt. Barnen älskade henne, tjänarne lydde henne villigt, hela hennes omgivning såg upp till henne. Hennes make var lycklig — åtminstone så vidt han hade tid att tänka därpå. Och hon var äfven själf lycklig, ty hon hade gift sig af varm höjelse. Bekantskapen dem emellan hade gjorts hastigt nog, under en resa, och ett halft år därefter voro de förlofvade. Hon stod då

ej längre i ungdomens första vår, utan hade hunnit ett stycke in på tjugutalet — hade redan utdelat flere korgar, sade ryktet — hon själf låtsade aldrig därom. Det undrades allmänt på, att hon väntat så länge; somliga trodde, att hon haft något litet ungdomstycke. Men nu hade hon tagit saken på allvar, och den utvalde var henne värdig, så till personlighet som samhällsställning — så tyckte alla.

Jag förstod, att den älskvärda maken var samma person som den unga flickan på festen — jag kände igen henne.

Det glädde mig att här få se hennes hem, hennes familj och hennes egen utveckling — att på detta sätt liksom göra mitt inträde i deras trefna och lyckliga krets. — Det var ett gästfritt och komfortabelt hus, där alla funno sig väl. Hon var en kärleksfull hustru, en förekommande värdinna, en god husmor, en öm och förståndig mor. Hon räckte till för allt och alla. Barnen voro väl uppfostrade. De båda gossarna gingo i stadens läroverk, och äfven deras lärare voro stundom inbjudna i föräldrarnas hem. Bland dem var den forne studenten, han som varit med på födelsedagsfesten, och hvilken som lärare nyligen kommit till denna stad. Han hörsammade dock så sällan inbjudningarna, att den goda frun stundom gjorde honom vänliga förebråelser därför. Han var ju den af lärarna, som hennes gossar allra mest fäst sig vid, sade hon — han kände ju hennes föräldrahem — med honom fann hon själf nöje att samspråka som med en vän.

Så hade också han känt det i början — men så blef han fåordig, nästan fränstötande, då han någon gång kom... och till slut uteblef han alldeles. Kort därpå sökte han sig till ett annat läroverk, i en aflägsen stad.

Det var verkligen en förlust, tyckte den vänliga frun, som satte stort värde på honom. Kunde han på något sätt ha känt sig sårad eller missnöjd? Hon visste sig dock icke ha förtörnat honom, och han hade också uppriktigt försäkrat henne att så heller icke var fallet.

Så gingo många år. Men därefter kommo sorger och olyckor öfver det förut sorgfria hemmet. Fruns far dog, och till allmän förvåning befanns hans affärsställning icke vara god. Mågen, som litat på arvet, kom härvid äfven på obestånd, blef modlös, dystert och sjuklig. — Men nu var hans hustru, som alltid, den uppehållande kraften — ett stöd för make och barn, och sammanhöll hvad som kunde räddas. Hennes mod och förtröstan sviktade icke, men hennes hår blef grått och kinderna infallna. Den forna skönheten var nu alldeles borta.

Slutligen blef hon änka. Men hon lefde för sina barn. — Hon fick verkligen ett nytt giftermålsbud... Men hon afböjde det med takt och med bön att blott få behålla hans vänskap, som hon allt ifrån ungdomen värderat — hon ville dock aldrig gifva om sig och var nu mer för gammal därtill, sade hon. Ja, det borde ju friaren ha förstått!

Gossarna artade sig bra — det var hennes största glädje — men den äldste borttrycktes, innan han ännu slutat sina studier — en lofvande ung man. Den sorgen bröt i hög grad hennes krafter — åtminstone till kroppen. — Den andre sonen blef ingenjör och reste öfver till Amerika, där han ansåg sig ha större utsikter och äfven inom kort fick god anställning och blef bofast. Dottern blef lyckligt gift, men lefde icke länge och efterlämnade inga barn.

»Men, farbror, nu vill jag också läsa slutet!» sade jag följande afton, då jag återlämnade det andra manuskriptet — »ty jag har på det lifligaste intresserat mig för din berättelse.»

»Slutet? — hm! — det är inte något slut!» brummade gamle lektorn.

»Du vill väl inte säga, bästa farbror, att du inte heller ämnar skriva slut därpå? — det vore skada!»

»Mätte väl vara tillräckligt slut nu! — hvem bryr sig om gamla gubbar och gummor, tror du?»

»Det är i alla fall en praktigt dikt, som gör din fantasi all heder,» sade jag.

»Dikt? — hm! — fantasi? Tror du, jag skriver sådan smörja? —»

»Du menar då, farbror, att det är en teckning ur verkligheten?» sade jag långsamt. »Jag hade nästan anat det, ty personerna förefalla så lefvande. Du har då verkligen känt dem?»

»Om jag känt dem? — Hm-m!»

»Men då bör du åtminstone kunna säga mig, hvad det sedermera blef af den unge studenten, som blef lärare, men sökte sig ifrån platsen, därför att... för att...»

»För att — hvad?» skrek gubben till. — »Hvad kan det bli af en sådan karl, annat än en gammal enstöring — en gammal torr lektor på sin höjd.»

»Och hon?» fortfor jag, nästan andlös, ty det började nu klarna för mig — »känner hon sig nu mer lika ensam som han, sedan hennes barn äro borta ifrån henne —?»

»En sådan kvinna som hon bör aldrig kunna

HYLIN & COs

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEDALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16

A. T. 6469.

A. T. 2497.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

känna sig ensam,» svarade den gamle, »— hon, som äger minnen från ett rikt lif och medvetandet att ha utträttat något här i världen! Inte betyder väl för resten det närvarande så mycket, när man äger det förflutna — och framtiden!»

När jag följande morgon, före afresan, gjorde mitt afskedsbesök hos den gamla frun, böjde jag mig djupt och kysste vördnadsfullt hennes hand. Hon såg något öfverraskad ut, ty så ridderlig är icke vår tid. Och så betraktade hon mig med den där klara, varma blicken, som jag »kände igen» — ty den kom ifrån själens djup, där den eviga ungdomen bor!

KUNGLIGA TEATERN. Fröken Svärdsströms debut som Mignon härom dagen hade i det närmaste fyllt operasalongen med en intresserad publik. Den unga debutanten visade sig också besitta goda kvalifikationer för sådana lyriska partier som det ifrågavarande. Hennes rösts varma klangfärg och renhet, liksom det ungdomligt höjliga och skära i hennes apparition gjorde hennes Mignon till en ganska god prestation, trots de sedvanliga debutantbristerna.

Får fröken S. arbeta i fred för en stor vänpubliks exalterade smekningar, de där möjligen kunna förvilla hennes goda omdöme och komma henne att öfverskatta sin spirande begåfning, skall hon helt säkert utveckla sig till en god operaartist.

SÖDRA TEATERENS invigningsprogram, till hvilket vi i detta nummer skulle återkomma med några ord, kräver intet långt eftermäle. Inledningsstycket, Sudermanns skådespel »Fritz», var en liten tekniskt välgjord enaktare, byggd på en högtagisk konflikt, den där dock knappast nådde äsyftad verkan på en publik, som med bästa vilja i världen icke kan se med rätta tyska ögon och känna med rätta tyska hjärtan i frågor om s. k. officersära, »satisfactionsförmåga» och annat dylikt urgermanskt duellväsende. Utförandet var emellertid i det hela godt; särskildt framträdde hrr Eliason och Klüntberg till sin fördel som fadern-majoren och sonen-löjtnanten.

Gustav Wieds därpå följande satyrspel »Erotik» var ännu mindre någon lycklig inplantning i svensk jordmån. Stycket kan icke fränkännas kvickhet, och de landliga offer för gud Eros' tjufpojkslyne, som fram - och sammanföras genom dess tre akter, äro tecknade med drastisk träffsäkerhet. Men den rustica grofkornigheten slår ofta nog öfver i det rent otillständiga. En god del af publiken förmådde ej heller uthärda till slut, utan lämnade i förtid salongen. Att flere af de uppträdande presterade goda karaktärsstudier, kan vid detta förhållande knappast framhållas till berömmelse — det var i alla händelser förspilld talang!

Hur mycket värdigare och glansfullare hade icke denna teaterinvigning kunnat blifva, om direktionen fullföljt sin — enligt sägen — en gång bysta afsikt att illustrera den med ett nytt svenskt lustspel — och till på köpet ett af ingen mindre än August Strindberg, hvilket för ändamålet redan lär ha legat färdigt på hyllan! Vi få väl nu hoppas, att det dock kommer i behaglig tid, när det kommer, och att det då må bilda inledningen till en lyckligare ära för det nu så trefliga och festligt uppfiffade konsttempel på Söders höjder.

En utmärkt Fläcktvål

är

Henrik Gahns Gall Tvål.

Använd på sätt tvålomslaget närmare angifver borttager den alla slags fläckar ur såväl siden- som ylle- och bomullstyg utan att på något sätt skada tyget.

KÖKSALMANACK

Redigerad af

FACKSKOLAN FÖR HUSLIG EKONOMI

I UPSALA.

(Föreståndarinnan, fröken Ida Norrby.)

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 6-12 JAN. 1901.

Söndag: Soppa på brysselkål; färserad gädda med kräftsås; stekt tjäder med salader; apelsinkräm med bakelser.

Måndag: Surstek med legmyer; lingonpäron med grädda.

Tisdag: Kocktorsk med potatis och senapsås; mannagynsgröt med mjölk.

Onsdag: Bräckt skinka med bruna bönor; äggmjölk.

Torsdag: Hotch-potchsoppa; fattiga riddare med sylt.

Fredag: Kall surstek med brynt potatis, ärter och ättikskörbär; fruktsoppa.

Lördag: Buljong med klimp; laxpudding med skiradt smör.

RECEPT.

Färserad gädda (f. 6 pers.). 1.4 kgr. gädda = 600 gr. skrapadt fiskkött, 300 gr smör, 40 gr. hv. mjöl, 6 dcl. grädda, 4 ägg, 1 msk. salt, 1/2 tsk. hv. peppar, (socker), 1 ägg till pensling, 2 msk. stötta skorpor, 2 msk. smör.

Beredning: Gäddan fjällas och uppskäres i ryggen, skinnet affläs försiktigt och köttet jämte benet och inälvorna utskäres. Skinnet hopsys med blessyrsm, hvarvid en liten öppning lämnas uppe vid hufvudet. Fiskköttet skrapas (intet ben får medfölja) och drifves jämte smöret tre gånger genom köttkvarn, hvarefter det stötes i stenmortel, tills massan är fin och sammanhängande. I ett fat blandas äggulorna, mjölet, grädden och kryddorna; när det är väl omrördt, inarbetas matskedvis af den stötta fisken. Färsen arbetas därefter omkring 1 tim., då de till hårdt skum slagna ägghvorna nedskäras. Färsen afprovas och fyller genom korfhorn i det förut beredda fiskskinnet. (Fisken får ej fyllas för full, genom den uppslagna ägghvitan sväller färsen och fisken spricker lätt.) Gäddan penslas därefter med ägg, beströs med stötta skorpor och stekes i ugn omkr. 1/2 tim. Serveras med kräft- eller hummersås.

Apelsinkräm (f. 6 pers.). 3 äggulor, skalet af 1/2 citron, skalet af 1 apelsin, saften af 4 apelsiner, 40 gr. strösocker, 2 dcl. tunn grädda, 3 dcl. tjock grädda, 6 blad gelatin.

Beredning: Äggulorna, sockret, den tunna grädden, det rina apelsin- och citronskalet vispas i en kastrull öfver elden, tills den kokar, då den genast upphälles och får, under fortsatt vispning, svalna. Därefter tillsättes apelsinsaften, den till hårdt skum vispade grädden och sist det sköljda, och i litet ljumt vatten upplösta gelatinet. Krämen fyller i en med kallt vatten ursköld form och får stelna. Uppstjälpes och serveras med bakelser.

Surstek (f. 12 pers.). 3 kgr. innan- eller utanlär af ox, 3 lt. dricka, 6 dcl. ättika, 3 tsk. pepparkorn, 3 dcl socker, 2 hg. späck, 3 msk. smör, 1 msk. salt, 1/2 lt. kokande vatten.

Sås: 1 msk. smör, 1/2 msk mjöl, köttsky, 1 dcl. tjock grädda.

Beredning: Steken tvättas med en duk, doppad i kallt vatten, bultas lätt och lägges i en lag af drickat, ättikan, sockret och pepparn, kallt sammanblandadt. I denna lag får steken ligga 12-14 dygn. Därefter upptages den, sköljes hastigt samt torkas

Köp Edra Visitkort

hos

JOHN FRÖBERG, Finspong.

Agenter antagas.

Illustr. priskurant gratis, ej franko.

väl späckas och stekes som vanlig grytstek. Såsen beredes enligt allmänna regler för såser.

Hotch-potchsoppa (f. 6 pers.). 1/2 färbringa, 2 lt. buljong, 2 msk. smör, 1/2 msk. mjöl, 1 purjolök, 3 medelstora morötter, en half selleri, 1 palsternacka, 2 kkr färska eller konserverade ärter, 8 små jordärtskockor, salt, hv. peppar.

Beredning: Färbringan tvättas med en duk, doppad i hett vatten, knäckes och påsättes att koka i 1 1/2 lt. af buljongen. Då köttet är halvkockt, upptages det och skäres i fyrkantiga bitar, som brynas i en msk. af smöret, jämte purjolöken, skuren i strimlor, mjölet öfverströs, och köttet omröres väl, samt påspädes med buljongen och får sedan sakta koka, tills köttet är mört. Morötterna, sellerit och palsternackor ansas och skäras i fina strimlor och fräses i resten af smöret; ärtarna och atermoden af buljongen tillsättes och allsammans får koka färdigt med slutet lock. Jordärtskockorna och blomkålen kokas i saltadt vatten. Då grönsakerna äro kokta, läggs de jämte sitt spad i soppskålen. Buljongen skummas noga, afsmakas med peppar och salt samt hälls, jämte köttet öfver grönsakerna. Anrättningen serveras genast.

Laxpudding (f. 6 pers.). 2 kkr. arakanarigryn, vatten, 2 lt. skummad mjölk, 3 ägg, hv. peppar, salt, socker, 1/4 kgr. salt lax, 1 msk. smör till formen, 1/2 hg. smör till skira.

Beredning: Risgrynen sköljas i hett vatten. Mjölken kokas upp, risgrynen läggas och få koka till en lös gröt, som upp hälls allt svalna. Aggen söndervispas och tillsätts jämte kryddorna i gröten. Sist nedröres den urvattnade och i små tärningar skurna laxen. Massan hälls i smord och brödbeströdd form och gräddas i ugn, tills udden höjt sig och fått vacker gulbrun färg. Serveras med skiradt smör.

ANVÄNDA FÖRKORTNINGAR:

lt. = liter, dcl. = deciliter, cl. = centiliter, kgr. = kilogram, hg. = hektogram, gr. = gram, msk. = matsked, tsk. = tesked, kkp. = kaffekopp.

LÄKARERÅD

ENHVAR af Iduns läsarinor äger att ä denna afdelning erhålla fria läkarråd. Förfrågningar insändas till redaktionen med påskrift: »Till Iduns läkare».

E. 1900. Det enda, som torde kunna medföra förbättring, vore en tids hypnotisk behandling, som i detta fall borde ha goda utsikter att lämna positivt resultat.

SIGRID. Om detta nu är slut, så torde inga suiter hvarken af ena eller andra slaget installa sig, då ni ju ännu tycks vara fullt frisk.

HILDA (J?). Sannolikt blodbrist och nervsvaghet. Se svaret till 23 år 1) i nr 7.

SJUK 32-ÅRING. Tag hvarannan vecka tre gånger dagligen under eller efter måltiderna en matsked Valerianainfusion (300 gram) med Bromnatrium (30 gram).

24-ÅRIG UNG FRU. Undersökning hos läkare (helst specialist).

EN TACKSAM MODER. 1) Då inga tydliga tecken finnas på denna sjukdom, bör intet (alla minst kvacksaltvar-kurer!) annat göras än en förständig diet (mat på regelbundna tider och intet annat än mjölkblandning; ej mjölmalt eller ägghviteämnen, för än vid 9 månaders ålder) Sälva bad äro nyttiga; 34°; 1-2 gånger i veckan Sjukdomen är naturligtvis ej smittosam 2) Madrass, - 16°-17° - 33°-34°, olika för olika barn (vanligen 8-9 månader)

48 ÅRIG FRU. Se svar till Gudrun i sista numret för april. När obehagen börja inställa sig på nytt, bör ni därjämte taga två satser à 300 gram Elixir amarum a.kalium,

FREJA-MAGASINET

C. E. LAGERSTRÖM

18 Humlegårdsgatan 18,
29 Drottninggatan 29,
18 Götgatan 18.

SIDEN

till blusar och garnering i rikt urval.

tre gånger dagligen en matsked en half timme efter måltiderna.

EJA Tag då 20-30 droppar Aether spirituosus camphoratus.
NELLY B. Tag under två månaders tid, 3 gånger om året, omedelbart före måltiderna 3 gånger dagligen fyra stycken Blaud's jernpiller. Undvik kaffe och thé. Drink mycket mjölk och förtär alltid 3-4 ägg dagligen (i hvilken form eller tillagning som helst). D:r - d.

FRÅGOR

ENHVAR af Iduns läsarinor äger att ä denna afdelning fruställa förfrågningar rörande husliga eller andra angelägenheter till besvarande af läsekretsen. Äro frågorna af den art, att de rätteligen höra hemma i annonsafdelningen, intagas de dock icke.

Nr 1. Kan någon upplysa om skulptören August Lindströms adress?

M. B.

Nr 2. Kan någon, som vistats vid Riviera, gifva några råd och upplysningar, helst så många som möjligt. Jag och en gift syster ha tänkt tillbringa någon tid vid Rivieran och undra, om april vore därtill lämplig, eller om det är för sent på året? Om Nizza eller någon annan ort där är att föredraga. Uppgift på något t. efligt hotell eller terdräkt än själva resdräkten? Där ute begagnas väl endast sommarkläder? Var god uppgif äfven fördelaktigaste och angenäma st. routen från Malmö; tänka i maj på hemvägen besöka Paris. Kan man, liksom här i Sverige, erhålla prospekt med närmare

Begär mönster af vårt garanterade solida siden från 90 öre till 13 kronor pr meter.

Specialitet: Nyaste sidentyger för brud-, sällskaps-, och promenadoaletter, äfven kulörta och hvita.

Vi sälja i Sverige direkt till privata och sända de utvalda sidentygerna tullritt och franko till bestaden.

Schweizer & Co, Luzern (Schweiz.)

Siden-Export

Köp svart Siden!

FAMILJEMEDDELANDEN.

Död.

Att Kassörskan vid Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbankskontor i Stockholm Fröken Dana Ragnhild Alexandra Wessblad född den 4 maj 1862 stilla afled i sin äldsta sy-ters hem i Sundsvall den 21 december 1900 kl. 11 e. m., djupt och innerligt sörjd och saknad af 9 syskon, styfmoder, svägrar, svägerska, syskonbarn, kamrater samt en mycket talrik vänkrets, tillkännagifves endast härmed.

I Vasa Kindergarten,

Uplandsgatan 24. II. Tel. Vasa 668, börjar värterminen tisdagen den 22 jan. Begränsadt antal elever. Anmäl. fr. o. m. 11 jan. dagl. kl 11-12 f. m. OBS. En lärarinneelev mottages.

Hilda Troili.

Juvel- o. Guldarbeten

såväl enklare som dyrbarare hos Juvelerare K. G. MARKSTRÖM, Hamngatan 5, Stockholm.

H. Ihlström

Färg- & Kemikalieaffär

1 Uplandsgatan 1.

För Glödrättning:

Apparater, Färger, Fernissor, Betsor, Träsaker.

Putsmedel alla slag

Såmskskinn, Toilett-, Vagns-, Adrings- & Tafvel-Svamp.

Äkta Franska parfym till påfyllning. Telefoner: Riks. 59 51. Allm. 50 6.

Carl F. Källström

Juvelerare

4 Östra Hamngatan 4

MALMÖ

Specialité: Konstnärlig Ciselering

Ställbara Hufvudgärdsstöd, förordade af Doktor Westerlund m. fl. läkare, böre ej saknas vid någon sjukbädd. Pris 6 kr. Försäljas af Kullberg & Co., Katrineholm. I Stockholm hos Henrik Heyman, Centralpalatset.

Oemotståndligt

vinner Salubrin allt större användning till lindrande af livets obehag. Det rekommenderar sig själfvt genom de verkningar det medför hvar gång det rätt användes enligt beskrifningen därom. Det rekommenderas, da vännen för hvarandra med g ådji beäta sin erfarenhet och sira iakttagelser. Den ene har lidit af gammal frost, en annan af återkommande ansiktros, a svårläkta sår, ekzem, skäggsvamp eller annan hudsjukdom, hvaremot han försökt en mängdald medel; andra åter ha börjat använda Salubrin såsom munvatten, mot härets affallande eller för andra toalettändamål. Man har sedan genom att efterse beskrifningen eller kanhända först genom uppmanning af en vän gjorts uppmärksam på, att Sa ubrin kan användas med fördel för flera olika ändamål. Är efter år bekräftas, att ju fullständigare man lärt känna Salubrin, desto högre värderas det, desto oumbärligare befinnes det vara. Salubrin tillhandahålles i Parfym-, Specer- och Färgaffärer. Partilager hos Geijer & Co., Stockholm.

Alla mödrar

som ej själfva gifva di åt sina barn, böra köpa DYNAMOL. Dynamolmjölk, beredd enligt bruksanvisning, har samma kemiska sammansättning som modersmjölk, och är lik lättsmält. Utmärkta intyg af svenska läkare. Dynamol säljes på alla välförsedda apotek. Pris 3 kronor för kartong à 500 gram. Partiförsäljning å apoteken Nordstjernan i Stockholm. Enhörningen i Göteborg. Hufvudnederlag: Apoteket Fläkta Örn i Malmö. (G. A. M. 65650)

Ledolin mot hudsjukdomar rek. af läkare. Ledolin tvål, neutral, af hudspecialist erkänd den bästa. Ledolin bröstkarameller mot hosta och heshet. Ledolin salva mot ömkyla och vid behandling af ekzem. Tekn. Fabr. Ledolin, Stockholm.

JOH. LUNDSTRÖM & Co.

Carré-Briketter

för Kokspislar, Kakelugnar, Strykugnar m. m.

Rikst. Kontor: A. Tel. 4 27 Skeppsbron 22. 22 88 22 20 Strandvägen 5. 60 19 20 12 Parmmätaregatan 1. 61 98

Skolan för Hemslöj-

dens befrämjande

börjar åter, efter slutade julferier, den 8 januari och antages ytterligare ett antal elever hvika meddelas undervisning i alla nutiden kostsömnader och upprippingar, samt praktisk kläd- och llnnesöm, till det låga priset som förut, nämligen 5 kr. pr månad för äldre med 10 timmar i veckan, och 1 kr för barn med 4 timmar i veckan. Särskit dt n å fästas uppmärksamhet vi att för mindre bemedlade finnes material att arbeta på, då arbetet tillfaller skolan, sått den mindre bemedlade, såväl som de burgna unga kvinnan, kan erhålla undervisning. Skolans grundsatsar äro: Undervisning i förening med sysselsättning. Äfve under terminen mottagas elever. Anmälningar alla dagar mellan kl. 3-5 e. m. äfven pr telefon Östermalm 34 47, Grethuregatan 25 A, n. b.

Högaktningsfullt ANNA PETERSSON Lärarinna.

Kongl. Hofleverantör
Winborgs
Ättika
Genap
Malda kryddor.

ningarna i Uppsala nästa år? Huru stora? Villkoren?
Lärarinna 22.
N:r 11. Huru många barn (lickor) skola undervisas i slöjd för att statsanslag skall erhållas?
Erhåller lärarinna pension efter 30 års tjänst, oberoende af åldern och af om det varit vikariat eller fast?
Lärarinna 22.

SVAR

ENHVAR af Iduns läsarinna uppmanas bifoga till inbördes nytta i mån af förmåga besvara insända frågor. Svaren insändas till redaktionen, och angives all tid tydligt nummer å den fråga de gälla. Åt de tre af våra läsarinna, som under årets lopp tillfylltgörande besvarat det största antal frågor, komma vi som en uppmaning att vid dess slut utdela tre pris, hvardera bestående af 25 kronor. För en skull bör en hvar, som insänder svar, alltid underteckna med samma signatur.

N:r 946. Då möbler skola rengöras, gnider man dem först med en yllelapp, som fuktas med ljum olja. Därefter kokar man ett stycke vax, så stort som ett hönsägg, och ett hälften så stort stycke socker i två koppar öl, låter denna massa svalna och bestryker möblerna med den. Då de torkat, polerar man dem med en yllelapp.
Tordis Ugglä.

N:r 1013. Karin skall hvarje afton ingnida händerna först med glycerin och därefter, innan denna helt och hållet torkat in i huden, med fint hafremjöl. Därigenom bildas liksom en deg på händerna och denna får icke borttagas, förr än man tvättar sig nästa morgon. På detta sätt skall Karin snart få vita händer.
Tordis Ugglä.

— Genom att tvätta er med lanolin-krämtvål.
Oraklen i Ö.

N:r 1021. Mjölkl är ett utmärkt medel att borttaga bläckfläckar från linne, mattor, golf, kulört ylletyg m. m.; kanske bläckfläckarna ginge ut, om ni försökte därmed.
Tordis Ugglä.

N:r 1024. De efterfrågade rytmiska koralerna af professor O. Byström finnas utgifna och kunna rekvereras hos P. Palmqvists Aktiebolag Stockholm.

N:r 1026. I närmaste järnhandel finnas dylika manglar, där ni äfven erhåller upplysning om priset. För liten famli lämpar sig mangel med träskifva bäst.
Oraklen i Ö.

Aktiebolaget Lindells Möbelfabrik,
f. d. Joh. Aug. Lindell & Söner.
— Kongl. Hofleverantör. —
Möbler i alla moderna stilsorter.
Möbler i renässans, roccoco, Louis XVI och empire.
Skicklig möbelskulptör. Måttliga priser.
Vid inrättande af nytt hem eller ombildande af gammalt infordra alltid ritningar och kostnadsförslag från
Aktiebolaget Lindells Möbelfabrik, NORRKÖPING.

N:r 1027. Lis torde kunna få sina bricker omlackerade hos närmaste målare, men inte bli de vidare vackra, ei heller torde priset ställa sig så att det lönar sig.
Karla Rönne.

N:r 1028. Undersök jorden, troligen mask. Håll bladen ständigt dammfria och vattna dem rikligt men sällan. Låt jorden torka ut emellanåt. Har själf en fikus, som står i ett tämligen kallt rum.
Jasmin Linnéa.

N:r 1030. Om fru Svartlings trädgårdsskola kan Frågande få noggranna underättelser genom att skriva till föreståndarinnan. Se äfven i Idun för i fjor, där fanns en intressant uppsats om och skildring af skolan.
Karla Rönne.

N:r 1031. Ett piano bör stå där det är minst 16 gr. varmt. Blir fullkomligt odugligt, om det står i oeldadt rum.
Jasmin Linnéa.

N:r 1031. Har alltid hört att ett piano ej bör stå i oeldadt rum. Fukt angriper strängarna, som skadas därpå.
Karla Rönne.

— Genom omslag af filt och fallar kan man möjligen öfver vintern förvara det i ett kallt rum.
Oraklen i Ö.

N:r 1032. Medlen kunna insändas till Svenska missionsförbundets expedition Stockholm eller till Syster Maria Gripenberg, Örebro.

N:r 1033. Rör er mycket och byt om strumpor hvarje dag samt doppa fötterna i kallt vatten om kvällarna och frotera dem.
Jasmin Linnéa.

— Rådfråga Iduns läkare, som lämnar kostnadsfria upplysningar.

Oraklen i Ö.
N:r 1033. Skulle väderleken vara något kall, finns det intet bättre och fortare verkande medel än det s. k. växel fotbadet. Man tager två små baljor, fyller den ena med varmt vatten — så varmt man kan tåla — och den andra med kallt vatten. Det får inte vara mer vatten i baljorna, än att det når något upp öfver ankeln. Man sätter nu båda fötterna ned i det varma vattnet och håller dem däri, tills de börja bli synbart röda. Då sätter man dem ned i det kalla vattnet och drager åter upp dem och gnider dem växelvis; detta gör man en tre gånger, tills fötterna äro afkylda; hvarjå man åter sätter ned dem i det varma vatten och låter dem bli röda och varma igen för att så åter afkylda dem i det kalla vattnet. Detta gör man 3 å 4 gånger och slutar fotbadet med det kalla vattnet. Att taga sig en liten promenad efter badet är särdeles lämpligt. Då fötterna alltid äro kallast om förmiddagen är det bäst att taga badet på denna tid af dagen. Har man icke tid och tillfälle att använda bad, kan man piska fotsulorna med ett allängt stycke sulläder, till dess man erfar en brännande känsla. Dessutom kan man i så fall, innan man går till sängs, taga på ett par bomullsockor, som doppats i kallt vatten och därefter väl uppvridits, och utpå dessa ett par tjocka ullsockor. Skulle fötterna vara mycket kalla, tagor man först ett riktigt varmt fotbad. Att ömsa strumpor en eller två gånger i veckan är absolut nödvändigt. Att de här omtalade medlen äro af god verkan, skall ni bli öfvertygad om, när ni märker, hur väl ni känner er efter ett sådant växel-fotbad. Blodet strömmar då med full kraft ned i fötterna, nerverna få ökad spänst ghet, och detta framkallar en känsla af välbefinnande för hela kroppen. Det kostar er visserligen en del besvär, men så skall ni också på några få veckor bli fullständigt bra.
Tordis Ugglä.

N:r 1041. Gösta Florman, hofsfotograf Larsson och Dahllöf, Stockholm.
Oraklen i Ö.

— Iduns fotograf, hofsfotografen A. Blomberg, är Stockholms kanske allra främste fotograf.
J. E.

N:r 1045. Detta torde ni bäst få veta af någon konditor.
Tordis Ugglä.

Pålsverk
alla slag såsom pålsar, muffar, kragar, boor, mattor, fallar m. m. färgas, tvättas af
ÖRGRYTE
Kemiska Tvätt- & Färgeri-Aktiebolag, GÖTEBORG
Obs! Enda pålsfärgeri i Sverige.

KRUKVÄXTER, PASSANDE FÖR ODLING I BONINGSRUM, OCH DERAS BEHANDLING.

ABUTILON, blomsterlönn. Ett släkte med många arter och varieteter, alla ständigt gröna buskar eller smärre träd med prydligt bladverk, förtjänta af att omhuldas för den lätthet hvarmed de odlas af hvem som helst, hvarjämte de på olika tider af året framkommande blommorna äro särdeles prydliga och mycket lämpliga till buketter.
Det förökningssätt som fortast förer till målet är medels sticklingar, (skott) om man kan erhålla sådana; och om dessa sättas i god tid på våren, nämligen i mars eller början af april och de unga plantorna, efter som de växa till, omplanteras i större krukor och fet jord ett par gånger under loppet af sommaren och för öfrigt vårdas på bästa sätt, uppnå de till hösten en höjd af ända till en meter.

N:r 1034. Coldcream brukar vara mycket välgörande.
Oraklen i Ö.
N:r 1035. Önskas både grundlig och billig undervisning i hygienisk ansiktsbehandling, manucure, peducure samt frostbehandlingar å händer och fötter, så vänd er till fröken Göthilda Kjellman, Vegagatan 13 i tr. Stockholm.
Tacksam patient.
N:r 1038. Märta bör tillfråga någon målare, helst den som sålt möblerna. Äro dessa dyrbara torde ej vara värdt själf fuska med omlackering.
Karla Rönne.
N:r 1039. Harald Molanders novell »Farbror Kuno Ottokar» är införd i den 1891 af G. af Geijerstam utgifna skönlitterära kalendern »Nuttid» (Einar Cohns förlag).
Ex libris.

Tandläkare TOM von HALL.
— 30 Sturegatan 30 —
Hvad. 10-2, 5-6 Hafd. 10-12.
Allm. Telefon 58 48.

Tandläkare John V. Lindh-Hygrell,
17 Karlavägen 17. Allm tel. 130 57.
Hörnet af Sturegatan och Karlavägen.

Tandläkare Sjöqvist
Sturegatan 6, Stockholm.

Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74.
Artificie tänder fr. 2 kr. st., plombering m. m. Rikstel. 27 54.

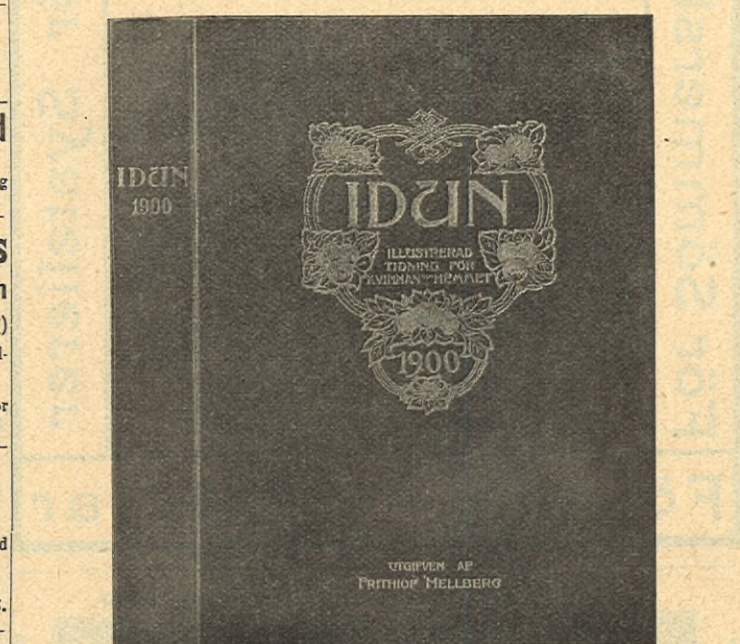
Doktor J. Arvedsons Kurs
i Sjukgymnastik, Massage och Pedagogisk gymn. (friskgymnastik) i hufvudsak lika med Gymnastiska Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever.
Kursen är 2-årig med början 1 okt.
Upplysningar och prospekt genom Doktor J. Arvedson, Stockholm.

Kronisk Snufva och Svalgkatarr
behandlas med inre smärtfri massage (med instrument) af
Professor G. Cederschiöld.
Träffas hvardagar 2-4. Engelbrektsg. 5.

Damhårarbeten.
Peruker, Benor, Flåtor, Lånkar m. m. i tusental hos Herr och Fru E. MALMBERG 58 Klarabergsgatan 58.

A. Wilh. Lindbergs
Pianoetablissement.
Stockholms äldsta pianoaffär, etablerad år 1856.
26 Regeringsgatan, Sthlm
Allm. telef. 59 88. Telegrafadr. Piano, Sthlm
Lager af flyglar, pianon och orglar från in- och utlandets förmästa fabriker.

Bal-siden-robe kr. 9: 60
till högre pris — 14 meter! — porto- och tullfritt tillsammans! Profver omgående, likaså af svart, hvitt och kulört Henneberg Siden från 65 öre till kr. 16: 60 pr meter.
G. Henneberg, Siden-fabrikant (k. o. k. hofl.) Zürich.

Nya pärmor till IDUN
i modern stil,
särdeles prydliga och solida, i röd cloth med guldtryck, erhållas till ett pris af 2 kr. genom alla våra kommissionärer eller direkt från
Iduns Expedition, Stockholm.

SMEDMANS HANDELSSKOLA.
Stockholm, 9 Storkyrkobrinken 9. Allm. Tel. 21 11.
Nya elever mottagas alla tider på året.
Anmälningstid kl. 10-12.
Revisioner och bokföringar utföras.
Obs! Å bref anhålles om fullständig adress.
Gustaf Smedman.

Sveriges första kvinnliga trädgårdsskola
Espenäs & Lännäs
börjar åter den 15 april 1901. — Prospekt på begäran.
Fru STINA SVARTLING, f. von Hofsten, ÖREBRO.

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS
Oblekta, Blekta och Färgade
VÄFNADER
försäljas i parti från kommissionslagret i Stockholm hos **ADOLF BODELL**
Skyddsstämpel.

Lars Monténs Neutrala Kärtval till ylletvätt och Oleintvål till linnettvätt användes lämpligast sålunda:
»1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 å 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 å 38 grader.»
Finnes hos de flesta specierhandlare samt i mina butiker.
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.

Kontinenttrouten TRELLEBORG—SASSNITZ
2 turer dagligen i hvardera riktningen.
Vidare meddela: Stockholms Resebureau, Stockholm; Göteborgs Resebureau, Göteborg och Kontinentkontoret Trelleborg

Mellins Food

är det enda näringsmedel för barn och sjuka, som för sina överlägsna egenskaper erhållit guldmedalj vid världsutställningen i Paris 1900.

Prof af **MELLINS FOOD** erhålles gratis och franko från

AXEL LENNSTRAND,
Gefle.

Förökningen medels frö, som kan erhållas från många fröhandlare, är äfven lätt utförbar i boningsrum. Är fröet friskt och dugligt, gror det ganska snart; vid en temperatur af cirka 20 grader försiggår den stundom på 7 å 8 dagar. Med god vård kunna dessa planter till hösten blifva 1/3 meter höga. Genom tapping och beskärning kan man efter behag dana dem i buskform eller till träd med låg eller hög stam.

Föröfrigt är en ärlig, skarp beskärning af de långa, veka grenarne af nöden för bibehållande af en vacker form och rik blomning. De äro ej heller på minsta sätt ömtåliga för beskärning.

Rymliga krukor och näringsrik jord tarvas för en frodig växtlighet, hvarför de böra omplanteras åtminstone en gång om året, medan de äro unga. Då de erhållit så stora krukor, att man ej vill gifva dem större sådana, — de böra då likväl vara 1/3 meter i diameter upptill — måste man medels flytande gödning och genom det öfre jordlagrets borttagande och ersättande med fet jord uppländad med benmjöl eller hornspån, söka att tillföra dem tillräcklig näring.

Under sommaren vattnas de ymnigt, vintern mera sparsamt. Öfvervintras med godt resultat i vanlig rumsvärme, nöja sig äfven med 10 å 12 grader.

Vackra arter äro: *A. Darwini*, blommor som helt ung planta. *A. striatum*, *A. Boule de neige* (Schneeros) med hvita blommor, som namnet antyder, särdeles utmärkt.

ASPIDISTRA (Plectogyne) elatior och elatior fol. var. äro utmärkt vackra b'adväxter, den förra med mörkgröna, den senare med gröna med hvitt randade blad af 1/2 till 1 meters längd och 15 till 18 centimeters bredd. Blommorna, framkommande vid roten, äro så oansenliga, att man knappast gifver akt på dem, om man ej vet hvar de skola sökas.

De tillhöra de få växter som trivas lika bra i boningsrum som i växthus. Tåla både hög och låg temperatur, torr och fuktig luft, ja, det påstås t. o. m. att de skola vanvårdas för att trivas riktigt väl. För starkt solsken böra de dock ej utsättas. Förekomma i hvilken lös och god jordsort som helst. Få de fet jord växa de så mycket yppigare, de hvita ränderna hos den brokbladiga försvinna dock till stor del i så fall.

Förökas genom delning af äldre exemplar.

AUCUBA JAPONICA. Buskartad, lättodlad dekorationsväxt med ljusgröna, gulfläckiga blad. Blommorna, af hvilka hon- och hanblommor förekomma på skilda exemplar, äro oansenliga. Den härlika frukten skarlakansröd, särdeles vacker.

Äldre exemplar trivas bäst på en sval plats under vintern, och då de därtill ej behöfva stå så särdeles ljusst, äro de mycket lämpliga att dekorera trappor, vestibuler och dylika platser med. Under sommaren kunna de stå ute på trappor, verandar och balkonger mot norr.

Unga exemplar omplanteras hvarje år, äldre, i stora baljor stående, endast hvar tredje eller fjärde. Jorden bör vara rikt sandblandad, lös och näringsrik.

Äro ej ömtåliga med afseende på vattning. Förökas med lätthet genom sticklingar.

ALOE. Om hithörande växter också icke utmärka sig genom någon större skönhet, äga de dock ett företråde framför många andra, att trivas förträffligt i boningsrum. Därjämte äga de ett visst värde såsom läkemedelsörter. Förutom det att en art lämnar det bekanta läkemedlet, äro dessutom de ituskurna bladen af några ett förträffligt medel att lindra smärtan vid bränn- och skafsår.

För ömma händer
rekommenderas mina
pälshandskar
af
kattskinn
Obs. Presentkort härå Obs.
Carl Malmberg. Handskfabrik.
45 Vesterlånggatan 45,
72 Drottninggatan 72,
5 Sturegatan 5,
17 Drottninggatan 17,
24 Södermalmstorg 24.

om ej bättre i boningsrum som i växthus och därtill särdeles lättodlad.

Under sommaren bör den komma i åtnjutande af hela dagens sol, vare sig i rum eller utflyttad i det fria samt vattnas ymnigt. Under vintern nöjer den sig med en blott och bart frostfri plats, som ej behöfver vara särdeles ljus, samt vattnas då blott så mycket, att den ej vissnar.

Fordrar stora krukor för sina tjocka, köttiga rötter. Omplantering verkställes ej förr än krukorna blifvit fyllda med rötter. Jorden bör vara fet och ej för lätt samt rikligt blandad med grof sand. Förökning sker genom delning.

Varieteter finnas med mörkare och ljusare blommor, äfven en form med hvita sådana. Till storleken variera de äfven något.

VIOLA.

TIDSFÖRDRIF

CHARAD.

Emot mitt första mången mor ses trycka
Sitt späda barn, sin lefnads högsta lycka.
Med r mitt andra ju en titel är,
Som framför mannens namn man sätter här.
Den, hvilken icke tand för tunga har
Mitt tredje får helt visst ibland till svar.
Mitt fjärde blir du af en duktig brasa.
Och äfven när i vrede du syns rasa,
Välsignad hvar och en mitt hela öfvar,
Han lönen får af Den, som hjärtan pröfvar.

ELINE.

LOGOGRYF.

Ett civilisationens barn jag är
Och uttryck för ett rastlöst sekelslut,
Om framåtskridande jag vittne bär,
Fast än min väg går rundt, än snörrätt ut.
Af åtta typer är jag sammansatt,
Och banan, som jag tidals genomfar,
Är mörk, som jorden uti stjärnlös natt
Och silfverhvit, när solen än är kvar.

Albin Lenhardtssons Stomatol.

Den bästa för
tändernas, munnens o. hudens vård.

Säljes å alla apotek i riket samt hos
hrr Parfym- och Specierhandlare.

Småorden:

Hur kallas det, som gör din klädnad hvit?
Ett träd, hvars löfverk skakas hit och dit.
Hvad «et» — i mänskenskvalen syntes
drömma;

Hvad var det, som för trycket ville ömma?
Hur nämns den årstid, som har blida da-
gar?

Och brott, som strider emot svenska lagar.
En möbel i ditt hem — en daglig gömma.
Ett djur, som vi vid «Märten» ej förglömma.
Och hvad hon kunde — hon, den gamla
häxan.

Hvar gossen fick sin plats vid glömda läxan.
Ett verb, som ljuder genom Norrlands byg-
der,

Ett annat, ansedt såsom ett bland dygder.
Ett ord, helt litet i din utgiftsstat;

Hvad oxen åt, en särskild tillredd mat;
Beständsdelt uti varma, mjuka västen,
Och hvilken färgton hade den förresten?

Ett namn på kvinna uti vattnets rike;
Hvem uti skogens dunkel har sin like.
En vätska, använd uppå många ställen.
Och hvad det var — den hårda, starka skräl-
len.

Ett uttryck för att skytten målet hunnit
Och kanske med sitt redskap offret funnit.
Hvad syns ibland, likt hvita elfvors skara,
Men ack, det är en vacker villa bara.
Och så till sist — jag sluta vill och tiga
Och för min läsekrets helt artigt niga!

ANN-SOFIE.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:a maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmenecessärer.

Allm. tel. 22 98. Kontor: 29 Skeppsbron 29. Rikstelefon 427.

Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 23 26.

Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Farmmästaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Full ersättning för modersmjölken.

Hvarje fader och moder önska ju att gifva sina barn det bästa möjliga. Gif därför Edra barn »Allenburys» Food, hvilket innehåller alla modersmjölakens beståndsdelar i dess rätta proportioner. »Allenburys» Food tillverkas af Allen & Hanburys Ltd, London, en bland Englands äldsta och mest välkända firmor inom denna bransch. (Grundad år 1715).

Säljes på apoteken samt i hvarje välsorterad speceri- och delikatessaffär i riket. Fullständig beskrifning jämte medicinska erkännanden sändas gratis och franko till alla som önska från

A. W. HELAND, Norrköping, och ADOLF AHLGREN, Gefle.
Generalagenter.

Nederlag för Stockholm hos herrar Peterson & Malm. Rikst. 3974. Allm. tel. 1187.

Richard Anderssons Musikskola.

Vårterminen börjar den 7 jan. 1901. Anmälningdag: lördagen den 5 jan. kl. 12—2 e. m. Ordinarie mottagningsdagar från och med den 7 jan.: onsdagar och lördagar kl. 1/2—1/3 e. m. Brunnsgatan nr 28, 2 tr., Stockholm. Filialer finnas å Söder och Östermalm.

IDUNS MODETIDNING

För Sömmerskor

Billigast, bäst, elegantast, modernast

af alla Skandinavien modetidningar är och förblir Iduns Modetidning, som utkommer i tvänne upplagor, båda med två stora 8-sidiga nummer i månaden och hvarterda innehållande 70—80 charmanta illustrationer samt åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga af ovanligt rikhaltigt innehåll. Den dyrare upplagan, kallad planschupplagan, har därjämte med sitt första nummer i hvarje månad en fin-fin kolorerad modeplansch med moderna hårfrisyrer på baksidan samt med sitt andra nummer i hvarje månad en uteslutande för denna planschupplaga framställd handarbetsledning med vackra och moderna svenska mönster för handarbeten, läderplastik, glödrättning m. m. Prenumerationspriset är för 1:sta kvartalet å planschupplagan endast kr. 1.50, å den andra upplagan endast 1 krona.

Prenumerera genast!

För Syateljörer

För alla husmödrar

Guldmedalj å Världsutställningen i Paris 1900.

Oöfverträffad till frambringande af en vacker hud.

KALODERMA

• KALODERMA-GELÉE • KALODERMA-TVÅL •

F. WOLFF & SOHN, KARLSRUHE.

Erhålles å Apoteken samt 1:sta klassens Parfumeri- o. Frisér-Affärer.

Turkiska Divaner

klädda, från 45 till 92 kr.

Chäslonger från 20 kr.

Resärmadrasser fr. 15 kr.

Alla slags sängkläder och stoppade möbler från de enklaste till de finaste.

Fraktfritt öfver hela landet från

G. A. Danielssons Verkstäder,
Liljeholmen.

Rikstel. 44 39. Allm. Tel. Liljeholmen 49.

Begär illustrerad priskurant!

»Triumf» Putsextrakt

bör provas af hvarje husmoder. Ett försök föranleder ständigt bruk. Efterfråga hos närmaste speceri- eller färghandlare.

KNEIPP-BADEN BORG, NORRKÖPING.
Vinterkurerna (1 sept.—1 juni) mycket verkamma. (S. T. A. 67961)

För bouppsättningen!

— Virserums ekmöbler —
Oscar Edv. Ekelunds Snickerifabriks Aktiebolag i Virserum försälja från nederlag i Stockholm sina tillverkningar af alla slags Ekmöbler, såsom:
Salsmöbler, Herrnsmöbler, Kontorsmöbler, Fantasmöbler m. m. Beställningar efter ritning och skizz utföras. Egen arkitekt i Stockholm. Priskuranter och fotografier sändas på begäran. Utställnings- och försäljningslokal: 22 Birger Jarls gatans 22. Rikstelefon 5720. Allm. telefon 155 00

Feltryckta Korkmattor,

180 cm., något felaktiga, till 1:65 pr meter.
 180 cm., prima, något feltryckta, i ljusa, vackra mönster, till golfbetäckning, som kostat 3:50 pr m. bortslumpas till 2:20 pr m.
 185 cm. extra prima, med obetydliga feltryck, i utsökt fina mönster, till golfbetäckning, som kostat 4 kr., bortslumpas till 2:70 pr m.
 Engelska Kork-Salsmattor med bårder, i utmärkt fina mönster, bortslumpas till 6 kr st.
 Lavoarmattor, som kostat 2 kr., bortslumpas till 95 öre.
 Kork-Gångmattor, som kostat 1:25, bortslumpas till 75 öre pr meter.

Zederfeldt & Hansen,
 6 Observatoriegatan, Stockholm.

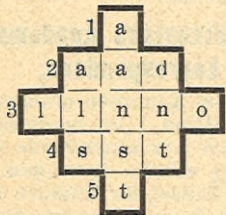
BOKSTAFSGÅTA.

Sammanstätt af nedanstående bokstäver och stafvelser sju ord så, att deras begynnelse- och slutbokstäver hvar för sig bilda namn på tvänne skalders: a, a, an, an, b, d, d, da, da, e, es, ie, ke, l, l, le, li, ma, n, n, n, ne, nt, o, o, ol, or, os, p, p, p, r, re, s, s, t, t.

Orden äro: 1) ett redskap, 2) järnvägsstation, 3) hafsvik, 4) till försvar, 5) musikterm, 6) stad, 7) del af Sverige

E. O. N.

DIAMANTGÅTA.

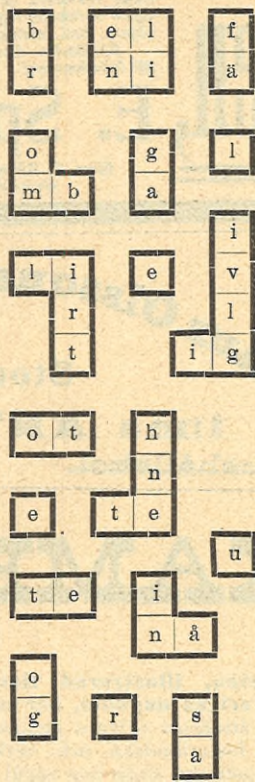

Figurens bokstäver omflyttas så, att de hvarandra motsvarande lod- och vågräta raderna gifva samma ord.

1) konsonant, 2) namn, 3) gifves åt tiggar, 4) fågel, 5) konsonant.

NASSE.

MOSAIK.

Ofvanstående små delar sammanfogas så, att de bilda en rätsidig figur med fem bokstäver i bredd och åtta i längd. De därigenom uppkomna orden äro:

- Hur en våning bör vara;
- doftande;
- stad i Skottland;
- en otreflig fågel;
- sammanhållande;
- stängande;
- spefullt uttrycksätt;
- Bättre än intet.

Begynnelsebokstäverna bilda namnet på ett antiseptiskt fluidum

ONKEL SET.

Rhein Veilchen

(Rhen Violette).

Aterger naturtroget violblommans doft.

Försäljes af alla välsorterade parfymhandlande.

PALINDROM.

Vårt rättfram gör båd' broms och fluga,
 Men äfven Adams-Evas barn;
 Vårt bakfram är så mången stuga,
 Och i Paris en ryktbar kvarn.

SAGA.

AKROSTIKON.

I de nedanstående nio orden — hvar och ett för sig — omkastas bokstäverna, så att lika många nya ord uppstå. De nya orden omflyttas äfven så, att de komma i en annan ordning. Är så den rätta lösningen funnen, gifva begynnelsebokstäverna »smeknamnet» på en person, hvars namn på senare tider ofta förekommit i tryck.

Orden äro:

- Ogena;
- Räfvän;
- Lakan;
- Masen;
- Lunga;
- Repaf;
- Gifva;
- Rulta;
- Kölen.

SAGA.

FÖRVANDLINGSGÅTA.

Erg neb, stad i Norge;
 ils ul or no, provins i Frankrike;
 lök dör kvinss, stad i Sverige;
 ve rod, stad i England;

tar med tor, stad i Holland;
 oj cia ca, stad på Corsika;
 ist alf dip, stad i Sverige;
 ego au, sjö i Ryssland;
 pil ole rov, stad i England;
 ob er, flod i Spanien;
 ana ri ag, flod i Amerika;
 ro ton res, stad i Italien;
 sill ve resa, stad i Frankrike;
 art än, flod i Sverige;
 slo ba nis, stad i Portugal.

Bokstäfverna i ofvanstående ord omkastas så, att nya ord uppstå. Äro dessa rätt funna, så bilda begynnelsebokstäfverna en svensk konungs valspråk.

ANN MARIE.

LÖSNINGAR

TILL TIDSFÖRDRIFVET I N:R 52.

- CHARADEN: Jovialisk.
 LOGOGRYFEN: Nittonhundraett: intet, runor, toner, natt, tina, tunna, idé, ban-hon, diet, hat, tran, honett, trettton, tindra, ord, otta, Oden, ridt, horn, hatt, hedar, Drott, hane-bona, hare, hund, tratt, hetta, hultra, trion, tiar, ro, tant, ruttan, under, orden, tunn, trind, triton, hand, tand, or, Ture, Anton, Arne, Ottar, Herta, Rut, Dina, Trina, Tora, Annie, Nina, Dora, ruda, id, Oder, Rhen, Nora, Rade, Oranien, Oran, ande.
 NAMNGÅTAN: Doris — Isak — Akviline — Nanna — Naftali — Linus.
 STJÄRNGÅTAN: 1) Fyen, 2) läka, 3) Pola; 1) fyren, 2) lärka, 3) Porla
 LÄNKARITMOGRYFEN: Posen: länk 1: Patagonien, länk 2: Oskarshamn, länk 3: Schönebeck, länk 4: Eschenbach.
 ORDGÅTAN: Aboire — Braxen: Arab, Boer, Omega, rågax, rökelse, enfalden.

BREFLÅDA

REDAKTIONENS BREFLÅDA.

WALLACK OCH OLAV. Hvad föreligger nu här för ett litterärt fribyteri! Den ena af de sända skisserna kände vi genast

Flytande Silfver

Oöfverträffadt Silfverputsmedel.
 Rifver icke, nöter icke, men förlänar däremot föremålen en garanterad ren silfverbeläggning med hög glans. Arbetet och kostnaden ringa. Pris pr flaska 1:50. I Apoteken, Färg-, Parfym-, Specceri- och Bosättningsaffärer; i parti hos
WILH. BECKER,
 Kungl. Hofleverantör,
 5 Malmtorgsgatan 5,
 STOCKHOLM.

igen som en öfversättning, ej längesedan publicerad i en annan tidning, och vi vilja slå vad om, att också den andra är lika ogeneradt annekterad. Är det af naivitet, ni så handlar, må det vara er urskuldadt; är det ett oblygt försök att föra oss bakom ljuset, stämplad det sig själf.

EVY. Manuskriften förvaras att om möjligt vid lämpligt tillfälle »åka in».

SIRI. Vi glömma icke våra gamla vänner, och bland dem hör ni ju till de äldsta och trognaste! Tack för allt intresse! Det nu sända lämpar sig dock ej för Idun; det ser nog åtskilligt anmorlunda ut ni i våra öfverfyllda manuskriftsack än under Iduns första barndomsdagar.

PEN. Väl taladt till våra »arbetande sysstrar!» Skall komma.

ALEX. Ett gammalt tema, i Idun ofta förr behandlad. Det kan nog dock ej för ofta återupprepas, hvadan vi skola se till att bereda plats.

A. A. Det lilla värminnet var allt för spädgrönt — men det bör ju också vären till.

SAUL TURDUS. Röjer god stil, särskildt i naturskildringen, och skall därför användas, ehuru det eljes — till ämne och utförande — är rätt obetydligt. Men det pekar hän på, att förf. vare måttigt djupare och större saker. I så fall — välkommen igen.

FREDRIKSSON. Vi vilja visst icke säga något förklenligt om ert »lördagsaftonsopus!» Sämre hade ni bestämdt kunnat använda er kväll. Men för Idun kämpar det sig dock ej.

H Å-N. För omoget!

CATO c. r. Vi tacka för den vänliga skrivelser och skola, så vitt möjligt, söka tillmötesgå däri utvecklade önskingar. Pärmar annonseras, som ni finner, redan från expeditionen.

ELISABET H. Hjärtligt tack för vänliga hälsningen och varma sympatierna!
 RED.

Sveriges mest spridda tidning är

Stockholms-Tidningen,

hvars landsortsupplaga med 7 nummer i veckan kostar, postafgiften inräknad, 1 öre pr nummer eller helår kr. 3:60, halfår kr. 2:40, kvartal kr. 1:20, månad kr. 0:50.

Sveriges billigaste dagliga tidning är

Stockholms-Tidningen

Hvad Nytti Dag?

(sammandragen upplaga af Stockholms-Tidningen) 6 nummer i veckan, kostar

endast 3 kr. för helt år, 1 kr. 80 öre för halfår, 1 kr. för fjärdedels år samt 40 öre för månad, postafgiften inberäknad.

Prenumerantsamlare hvilka endast antagas för **Hvad Nytti Dag?**, erhålla i provision 60 öre för helår, 30 öre för half och 15 öre för fjärdedels år, då prenumeration sker å minst 5 exemplar.

Profexemplar och prospekt erhållas gratis.

Clara Fabriks

Stearinljus

Barngarderoben,

denna alla mödrars ovärderliga skatt och hjälpreda, utgifves äfven under detta år från Iduns förlag, Stockholm, efter samma bepröfvade plan som hittills. Med sitt en gång i månaden utkommande 8-sidiga nummer, innehållande bortåt ett hundratal illustrationer öfver allt, som hör till våra barns dräkt, från de spädaste åren till vuxen ålder, och åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga, ersätter tidningen mångfaldt den ringa prenumerationsafgiften af 3 kronor pr år genom den nytta och den besparing, som dess praktiska vinkar och råd bereda hvarje hem

Prenumerera oförtöfvadt å närmaste postanstalt!

Pianolektioner ger van lärarinna, mångårig elev af prof. Kullak, Berlin, och R. Andersson. Lågt pris. 56 Stureg., 4 tr., 2-3.

Högstedt & C:o

32 Regeringsgatan 32 — Stockholm —
 Specialitet:
Bordeaux- & Bourgoe-viner
 Billiga priser.

Göteborgs Handelsskola,

Erik Dahlbergsgatan 2, Göteborg.

Vårterminen börjar den 24 januari 1901, innefattande grundliga och fullständiga kurser i dubbla italienska bokhålleriet, räkning, skönskrifning, rundskrift, maskinskrifning, stenografi, svenska, tyska, franska och engelska språken.

Såväl kvinnliga som manliga elever emottagas och nya hufvudkurser börja den 1 och 15 i hvarje månad.

Valfria ämnen.
 Platser anskaffas.
 Bref besvaras och prospekt sändas gratis.
KARL O. LINDBERG.

LEDIGA PLATSER.

Å EGENDOM I VÄRMLAND erhåller ung lärarinna god plats. Två elever 10-12 år. Stockholms Nya Förmedlingsbyrå Kammakareg. 48. Kl. 11-3.

ENKELT HEM på landet önskas under visningsvan lärarinna för 2 barn om 13 o. 9 år. Egenh. svar med uppgift om lönepret. till fru M. Andersson, Össby, Söderköping.

NYA INACKORDERINGSBYRÅN, Brunkebergsgatan 3 B. finnas goda pl. för lärarinnor till vårterminen samt nu och allid för hushållskunn. flickor att skyndsamt söka. (G. 709)

MOT FRITT VIVRE önskas till nyåret en barnkär flicka af god familj, som tillsammans med husmor vill åtaga sig vården af tre barn från 2-4 år och vara behjälplig i inomhus förekommande göromål. Ansens som medlem i familjen. Snart svar med fotografi till »Ung fru», p. r. Norrsundet.

GUDFRUKTIG FLICKA, mellan 25 å 30 år, kunnig att sköta ett mindre landhushåll, bildad, af god familj och musikalisk, erhåller nu genast mot frifvire plats att förestå en enklings hus med tvänne barn (14-årig dotter och 9-årig son). Trakten, belägen nära Stockholm, är frisk och vacker. Svar jämte rekommendationer och fotografi sändas snarast till »Prästgård (45 år)», under adress S. Gumellii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 193896)

Kvinnlig bokförare

får genast plats å större fabrikskontor i Uddevalla. En mindre kassa får äfven skötas. Uppgift om ålder, betygsskriften från skola och förturavande verksamhet, referen. er och löneanspråk till »Fabrikskontor», Bohusläningens annonskontor, Uddevalla.

PLATSSÖKANDE

KV. SJUKGYMNAST med goda rekom., önskar anställning i familj i landsorten. Svar »Flerårig praktik», Iduns exp. (1)

BILDAD, 24-årig flicka, önskar på nyåret göra omb. af plats, som barnfr. Åtager sig ej gärna barn under 1 år. Svar till »Musikalisk familjemedlem», Iduns exp.

UNG, undervisningsvan lärarinna, som vistats i Tyskland för språkstudier, väl hemmastadd äfven i engelska och franska, önskar plats. Svar »Godt lynne», Iduns exp.

A YOUNG, ENGLISH LADY önskar plats i någon familj (i stad eller på landet), att undervisa uti sitt modersmål. Utmärkta betyg. Adr. Miss Rugg, 10 a Karlavägen, 1 tr., Stockholm.

Var god läs detta!

IGOTT LANDTHEM uppfostrad, snart 18-årig flicka, anspråkslös med vänligt betyg i handarbeten, något kunnig i bokhållning, med god handstil, ordentlig och arbetsam, önskar på nyåret plats i aktionsvärd familj, såsom biträde vid skrifgöromål i hushållet, eller för mindre barns undervisning. Svar med erforderliga upplysningar emottas till »G. H. O.», Östavik. (8)

EN 22 års flicka, med flerårig vana i af-fär, önskar plats. Goda betyg från principalen finnas. Svar till »Januari», Iduns exp. (2828)

ORDNINGSFULL, ANSPRÅKSLÖS, bildad flicka, söker plats. Kunnig i matlagning, bakning, sömnad m. m. Svar »Villig o. glad» under adr. S. Gumellii Annonsbyrå, Sthlm. (G. 7096)

LÄRARINNA, undervisningsvan i alla ämnen, språk, musik, handarb., önskar plats. Glad, pliktrogen. Svar »Barnkär» under adr. S. Gumellii Annonsbyrå, Sthlm.

EN 20 ÅRS FLICKA önskar snarast möjligt plats i familj (på landet eller i stad) att gå frun tillhanda eller som sällskap och hjälp åt äldre dam. Sökanden är van att läsa högt och talar engelska språket. Små anspråk. Svar till »Ensam», Iduns exp.

UNDERSVINGSVAN lärarinna önskar plats. Skicklig i alla svenska ämnen, språk, musik, handarbeten m. m. Barnkär, intresserad. Svar till »Nitisk», Iduns exp. f. v. b.

PLATS sökes af bildad, praktisk flicka. kunnig i fin. och enk. matl., bakning, sömnad, handarbeten m. m. Tilltagen, pålitlig. Svar »Flit», Iduns exp. f. v. b.

FÖR EN UNG FLICKA finnes god inackorder. i bildad familj å Östermalm. Eget rum. Svar till »Trefligt hem», Iduns exp., Stockholm.

En flicka,

som någon tid vill vistas i Stockholm, önskar god inackordering i fin familj. Svar med prisuppgift torde sändas till »Vera», Varberg p. r.

Inackordering i Nancy.

Unga flickor, som ämna deltaga i kurserna vid Alliance Française i Nancy, kunna erhålla inackordering i bildad fransk familj, där ungdom finnes. Utmärkt god franska talas. 130 fr. per månad. Madame Jagielska, 88 quai Claude le Lorrain, Nancy.

För Riksdagsmän.

Ett å två möblerade rum, mök (om så önskas). Linne, servis. Grefmagn. 16. 1 tr. Nära Strandvägen o. spårvagn. Fru H. Scharin, f. Arbman.

PARIS. Famille française reçoit quelques pensionnaires desirant apprendre le français. Références: Mme Ancker, née Ugella, 75 Sibyllegatan, Stockholm, M. I. Ljungqvist, Munksjö, Jönköping.
 Mme LEHMANN, 7 rue Scheffer.

Örebro Ett-öres Pepparkaka rekommenderas.

Undervisning i linnesömnad.
 Kurserna börja åter den 10 jan.
 Karin Egnér, Styrmansg. 21, 2 tr., Rikst. 35 30.

**Pellerins
Margarin**
är bäst!

Sparkasseräkning
5 proc. ränta.
Nordiska Kreditbanken
8 Drottninggatan 8
Mynttorget 4 Drottninggatan 102

Barnängens
Eau d'Ambre Rosée
och
Extrait d'Ambre Rosé
samt
Savon de Barnängen.
Nya, fashionabla, med utsökt angenäm och varaktig parfym samt synnerligen smakfull utstyrel.

Till konung
Öfver alla rengöringsmedel ha tacksamma hundra-ännor krönt **Lagermans Kraft-Skur-Pulver**. Säljes hos alla herrars speceri-, diverse- och järnkramhandlare i riket. Ende tillverkare: **Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping**. Prisbelönt senast vid Världsutställningen i Paris.
Medicinska Bröstkaramellen "HOSTA ICKE"
är enligt läkares omdöme den mest välgörande, som hittills förts i handeln. Ende tillverkare **C. A. Jansson, Mariagatan 16**.
Försäljningsboädar: Ragvaldstrappor. Högbergsgatan 27 B Malmstorgsgatan 6. Regeringsgatan 88.

Man mår aldrig väl
af oblandadt kaffe, som alldeles förstör Eder, hvarför man alltid bör blanda det med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som gör kaffet godt, hälsosamt, välsmakande, ytterst drygt och billigt samt förhindrar kaffeförgiftning.
Paketet å 25 och 10 öre i alla Speceri- och diverseaffärer. OBS. att firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, är tryckt å alla paket, ty endast dessa äro verkligt äkta.

•THE LANCET•, London, den största medicinska Journal i världen, yttrar om Capsuloids:
"Capsuloids innehålla rent naturligt järn. Detta är en god metod att gifva in järn. Det är på detta sätt lämpligt för magen och upptages lätt i blodet. Manga taga anstöt af hæmoglobinmixturernas osnygga utseende. Capsuloids förete intet spar af sådan osnygghet, och det har uppenbarligen används stor omsorg vid deras beredning."
Blodbrist, bleksot och kroniska sjukdomar, isynnerhet dålig matsmältning, förstoppning samt kroniska bröst- och närörsjukdomar förvinna sålunda hastigt, enär nytt blod frambringas genom intagande af Capsuloids. Hos barn äro värkningarna ofta i ögonfallande. Capsuloids säljas endast å alla apotek till 2.50 för ask.

Den, som behöfver siden, E. Spinner & C:i,
förr J. Zürrer's Sidenfabrik, Zürich.
Grundlagd 1825.

torde rekvrirera profer af vårt med de sista nyheterna rikhaltigast sorterade lager i svarta, hvita och kulörta sidentyger till blusar, bal, sällskaps- och promenad-toiletter.
Försändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis till fabrikspriser.

**Smedman den äldres
HANDELS-SKOLA**
Stockholm. Stortorget 16.
Nya elever mottagas alla tider på året.
Mottagningstid kl. 10-12 och 4-6. Begär prospekt.
Obs! Å bref anhälles om fullständig adress.
Gabriel Smedman.

Iduns Modetidning
Liksom Idun förvärfvat erkännande som den obestriddigen för nämsta illustrerade familjetidning i vårt land, så har ock den från samma redaktion utgifna **Iduns Modetidning** inom sitt område intagit hedersplatsen som den fullständigaste, innehållsrikaste och elegantaste modejournal Norden äger.
På 6 olika språk har detta kontinentalta organ för allt hvad till den kvinnliga dräkten hörer upp nått en **upplaga på mer än 300,000 exemplar** — något som bäst torde tala för dess värde och därpå betingade popularitet! **Iduns Modetidning** utgifves äfven detta år i tvänne olika upplagor, båda med två stora 8-sidiga nummer i månaden, hvartdera innehållande **70-80 utmärkta illustrationer** samt åtföljda af en **stor dubbelsidig mönsterbilaga af enastående rikhaltighet**. Med den dyrare upplagan — den s. k. **planschupplagan** — följa dessutom en gång i hvarje månad en **praktig modeplansch i färgtryck** med de modernaste hårfrisyrer på baksidan samt som

en synnerligen värdefull och allmänt omtyckt gratispresent:
Iduns Handarbetstidning
hvilken af framstående kvinnliga konstnärer på detta område fylles med idel nykomponerade originalmönster för alla slags kvinnliga handarbeten, broderier, läderplastik, glödrättning m. m.
Prenumerationspriset för helår å planschupplagan förblir som hittills **endast 5 kr.**, å den billigare upplagan (utan planscher och handarbetstidning) **3 kronor** — ett i förhållande till det enastående rika material, dessa tidningar bjuda, synnerligen billigt pris!
Prenumerera oförtröfvadt å närmaste postanstalt!

Lektör.
Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektör. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt.
Idun 1893 (nr 1 felas) 2: 25
Idun 1894 (komplett) 2: 25
Idun 1895 (julnummer oberäknadt) 2: 50
Idun 1896 (do do) 2: 50
Idun 1897 (do do) 3: -
Idun 1898 (med juln.) 3: -
Idun 1899 (nr 92 och julnumret slut) 3: -
Idun 1900 (utan julnummer) 3: 50
Iduns julnummer 1894 2: 50
Iduns julnummer 1898 2: 50
Barngarderoben 1899 (12 nr) 0: -
Barngarderoben 1900 (10 nr) 1: -
Kamraten 1894 (nr 19 felas) 1: 25
Kamraten 1895 (nr 7 felas) 1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas) 1: 50
Kamraten 1898 2: -
Kamraten 1899 2: -
Kamraten 1900 (nr 3 slut) 2: -
Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noggs uppgifvas, hvilken af ovan nämnda årgångar som önskas.
Exp. af Idun.

KAFFE.
För vinnande af utrymme för ett större höstlager, utförsäljes under den närm. tiden **Cirka 5,000 balär** af utsökt goda kaffesorter, till följ. låga priser: **God Santos** å 0,70, 0,90, 0,95, 1,00 pr kg. **1:ma Santos Plantage-Kaffe** å 1,05 pr kg. **Extra 1:ma Kostarika** å 1,10 pr kg.
Särskildt rekommenderas ett extra fint s. k. **Portorico Kaffe** å 1,15 pr kg. **Prima Liberia** å 1,08 & 1,16 ; **Fint Javakaffe**, utsökt godt å 1,18 ; **Extra 1:ma Blå Java** å 1,20 ;
Kaffet sändes till landsorten mot efterkräff eller förut insänd remissa (minsta parti 10 kg). **Vid köp af hel bal om cirka 60 kg. levereras varan fraktfritt vid köparens närmaste järnvägs- eller ångbåtsstation.**
Prof af samtliga sorterna erhålles franko mot 20 öre i frimärken.
Försumma icke att profva dessa verkligt goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de, som af andra firmor utbjudas under samma namn.
K. W. Karlberg,
Mästern Samuelsgatan 10, Stockholm.
OBS! Fullt profent. vara. Redbar beh.

Inga Bröstkarameller
hafva hittills vunnit så stort och allmänt erkännande som **MUNKENS**.
Begär därför alltid
**MUNKENS
Bröstkarameller.**
Partilager hos **Hammarsten & Co,**
Stockholm.
Allm. t. 21 87. Rikst. 12 20.

Nyaste & finaste
Parfym
för händken
Perles d'or
Wilhelm Rieger,
Frankfurt
Finnes i alla finare
parfymaffärer.

Väfskola i Örebro.
Elever mottagas från 10 jan. 1901 till midsommar. 10 elever erhålla 3 mån. frilundervisning fr. 18 febr till 18 maj. Ansökningar insändas före 20 jan.
Nina von Engeström.

Föreningsbanken.
Hufvudkont.: **Storkyrkobrinken 5,**
Expeditionstid 1/2 10-1/2 4.
Afdelningskontor: **Storgatan 1.**
Expeditionstid 1/2 10-3 och 5-7.
Högsta depositionsränta 5 1/2 %.
Sparkasseränta 5 % + andel i vinsten på sätt i sparkasseboken angifves.
Sparkasseräkningshufvarens andel 1899 års vinst = 4,000 kr.

**Göteborgs
Enskilda Bank**
Brunkebergstorg 10 (Hotell Kung Karl)
Sparkasseränta 5 proc.

Olaus Olssons Kolimport-A.-B.
Stockholm.
1:ma ANTHRACIT.
Hushållskol. Cokes. Briketter.

KAMRATEN.

Kamraten, illustrerad tidning för Sveriges ungdom, har under sin nu åttaåriga tillvaro genom sin varmt fosterländska och verkligt ungdomsfriska anda hos såväl föräldrar och målsmän som hos de unga själva allt mera befast sin rangställning som **vårt lands förnämsta ungdomsblad**. Under redaktion af **Erithiof Hellberg** och **Johan Nordling** och under medverkan af flere bland vårt lands högst uppskattade ungdomsförfattare och teknare utgifves **Kamraten** äfven under nästa år med två sextonsidiga nummer i månaden samt till jul ett **extra innehållsrikt och praktigt utstyrt julnummer**. Med sitt omsorgsfullt valda och omväxlande innehåll är **Kamraten** lika väl ägnad för flickor som för gossar, hvilka i dess uppfostrande och lärorika uppsatser, i dess underhållande berättelser och skildringar från alla historiens, vetenskapsens och fantasiens områden, i dess rikhaltiga afdelningar för idrott, slöjd och lekar, i dess talrika intressanta pristäffingar af skilda slag finna outtömliga källor af ädel underhållning och roande förströelse.
Ett varmt erkännande och en för hvarje år glädjefullt stegrad framgång har **Kamraten** rönt för sina sträfvanden att verka för en **varm fosterländsk kamratanda mellan Nordens ungdom**. Dessa sträfvanden ha särskildt tagit gestalt i de **kamratmöten**, som **Kamraten** för sina unga läsare hvarje år anordnat på skilda platser i vårt land. Sedan dessa vackra kamratmöten nu vunnit en sådan anslutning och häfd, är det meningen att till nästa sommar söka anordna

ett allmänt nordiskt kamratmöte i Stockholm,
vår stolta hufvudstad, hvars rika tillgång på naturskönhet och bildningsskatter erbjuder så stora möjligheter att genomföra ett ur alla

synpunkter värdefullt kamratmötesprogram.
Ett annat utslag af »kamratreisen» af verkligt fosterländsk betydelse är den **skandinaviska ungdomskorrespondens**, som genom **Kamraten** ordnats mellan jämnåriga i de nordiska länderna, och som i nuvarande stund räknar ej mindre än **2,500 deltagare**. Endast för tillfället att få deltaga i dessa två vackra företag: kamratmötena och kamratkorrespondensen, bör ingen fosterlandsälskande svensk gosse eller flicka försumma att till detta år rycka upp i »kamraternas» led.
Bland de många nyheterna i **Kamratens** litterära innehåll för året må till sist framhållas en genom hela årgången fortlöpande, ytterst spännande originalföljetong:

Göran Blix och Zuluprinsen, deras jakter och äfventyr i Sydafrika.
Af ungdomens favoritförfattare löjtnant **Hugo Falk**. Med talrika originalillustrationer af artisten **Hjalmar Eneroth**.
Vidare må nämnas en kurs i **stenografi**, genom hvilken en hvar af våra unga läsare på egen hand kan inhämta denna nyttiga konst, en serie ytterst fängslande **Stjärnsagor af Ras Algethi**, genom hvilka kamraterna i ord och bild få blicka in i stjärnhimmelsens evighetsvärldar, en följd illustrerade **Djurhistorier** af den ryktbare engelske författaren **Rudyard Kipling** m. m. m.

En värderikare och kärare gåfva till de unga än ett prenumerationskvitto på **Kamraten** för 1901 kan således svårigen upptänkas. Pris för helt år 3 kronor. **Prenumeration** bör omedelbart verkställas å närmaste postanstalt.

**Kungl. Hofboktryckeriet
Iduns Tryckeri Aktiebolag**
BOKTRYCKERI, LITHOGRAFISK och
KEMIGRAFISK ANSTALT
Utför allt slags tryck för såväl affärsmän som privatpersoner.
Ferm expedition. Förstklassigt arbete. Moderata priser.